

Lokalna samouprava

Naključje je hotelo, da sem ob začetku moje "krajevne politične kariere", tedaj še v starem sistemu, gledal na TV oddajo o lokalni samoupravi, ki se mi je globoko vtisnila v spomin. Vsi vaščani srenje velike vasi v Švici so se v nedeljo zbrali na trgu, kjer so se dogovorili o tem, kaj bo "oblast" postorila do naslednjega zhora. To je bilo zaresno samoupravljanje, ki se je razvilo iz prave demokracije in ne kot produkt naših partijskih teoretikov. Sedaj imamo priložnost, da se oblast končno približa ljudem.

O tem, kakšna bo bodoča lokalna samouprava, se v krajevni skupnosti že dolgo ukvarjamo. Na žalost pa nas le malokdo prša, kakšna naj bi po našem v bodoče bila. O tem problemu najraje ukvarjajo republiški poslanci, nekaj malega pa še občinski funkcionarji. Kaže, da imajo glavno besedo pri tem občinske strukture, ki bi najraje zadržale pridobljene pravice.

Prepričan sem, da ljudem, ki sicer precej apatično spremljajo državno politično sceno, le ni vseeno, kaj se dogaja v njihovem kraju, kako je urejen in kakšne sosesde ima. O vsem tem še vedno premalo soddločamo.

Nekaj heretičnih misli

In, ker vsi razlagajo le, zakaj mora piranska občina ostati takšna, kot je, mi dovolite nekaj heretičnih razmišljanj o novi portoroški občini.

Z novo mestno občino Piran bo Portorož izgubil svoje ime. Kot mestna četrt bi imeli pravico samo do naziva Piran-Portorož. Enako velja za Lucijo, ki bi se imenovala Piran-Lucija. Če je še ob prelomu stoletja na starih portoroških razglednicah in na poštinih žigih pisalo Portorose presso Pirano, bi se sedaj lahko krepko skregali, katero ime je bolj znano: Piran ali Portorož. Ne pozabimo pa, da so turistični delavci sklenili zastaviti promocijo cele slovenske Istre pod imenom - Portorož. Turistične promocije pa ne narediš v eni noči.

Sveda se vse začne in konča pri denarju. Z lastno občino bi denar ostal v Portorožu. Upam si trditi, da bi bil kraj bolj urejen, ker bi z v kraju iztrženem denarjem razpolagali tukaj. Trditev, da se lahko večja občina loteva večjih projektov, ker ima več denarja, je zrasla v glavah megalomanov, ki radi delajo samo zlike projekte in se gredo "visoko" politiko. Da pa znamo Istrijani tudi skupaj stopiti, govori polpretekla zgodovina, ko smo z lastno močjo zgradili železniško progo Trst-Poreč. Mogoče bodo tudi projekti potem boljši, ker bo več ljudi iz več manjših občin iz vsakdanjih izkušenj odločalo o njih. Ne pa kot naprimer pri izolski bolnišnici, kjer je par "mandlcev" našlo najbolj neprimerno lokacijo na Obali.

Dvomi se porajajo tudi okoli skupnih dejanosti v občini, kot je naprimer komunalno podjetje "Okolje". Kdo pa pravi, da ne moremo imeti še vedno enotnega podjetja? Se bosta pač Pirančan in Portorožan v upravnem odboru "kregala" o prioriteti čiščenja piranskih ali portoroških ulic in odvoza odpadkov, zelenice pa bodo v Portorožu urejali tisti, ki bodo to najboljše znali s čimmanj stroški. Predvsem pa bo natančnejša kontrola trošenja denarja.

Nove občine bodo zaposlovale nove ljudi. Tudi to je demagogija. V kolikor se ne bomo drugače odločili, bo portoroški župan v občinskem aparatu imel "tajnico in fikus". Večina (upamo, da nekoliko "zredčenega") sedanjega občinskega aparata bo ostalo tam, kjer je zdaj, vendar pod novim gospodarjem - republiko.

Dejstvo je, da se bo moral župan osebno bolj ukvarjati s krajem, kar sem naprimer letos poleti na lastne oči videl v San Danielu. Župan tega furlanskega mesteca je v nedeljo zjutraj sam nadziral čiščenje ulic. Mi v Portorožu našega župana še nismo videli niti na navadni tribuni, kjer smo razpravljali o problemih našega kraja. Enako bi lahko trdili Lucijčani in celo Pirančani, čeprav je tam sedež občine. Tistih z vasi si jih še vprašati ne upam.

Mitja Jančar

Misli meseca:

Kleti prepolne vinca,
gosi pečene vonj,
Svet' Martin vabi nas,
a ne zastonj.

Ruleta se naprej vrti, država
ji veli,
da poštena, njena bi postala
veliko davkov priigrala!

Samoupravni socializem
pokopali,
kapitalizem izbrali.
Kdor se pogreba ne
udeleži,
ta zagotovo nekaj izgubi.

Delavec uboga raja,
svoje mišice prodaja.
Kdor zadovoljen ni,
lahko službo izgubi.

F.K.

IZ VSEBINE:

* str. 2: NAŠI OBRAZI: O Portorožanu, ki pride luje najboljši refošk;

* str. 4: KDO JE LASTNIK JAVNOSTI ali kdo je privatiziral medije?

* str. 5: AKCIJA DARUJTE KRI;

* str. 6: PRAVNI NASVETI: Soupravljanje delavcev v družbah;

* str. 7: KDO NAPADA CASINO;

* str. 9: Duty free shopi včeraj in nikoli več;

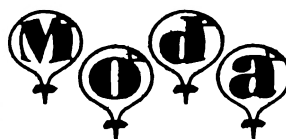
* str. 12: Kaj pripravljajo v KKC Avditorij

* str. 12: LUCIJA SPALNO NASELJE ALI KAJ VEČ?

COLLECTIO
PERSONALIS

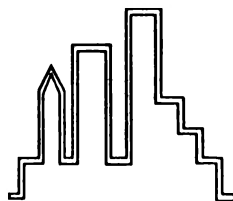
Portorož,
Liminijanska 104,
Tel. 70-948

Patricija

Trgovina s konfekcijo
(dostop pri ribarnici)

Seča 194/B, PORTOROŽ
Tel.: 066/71-410

MILJE d.o.o. Lucija

Podjetje za servise,
ekonomske ter proizvodne
storitve stavbenih objektov

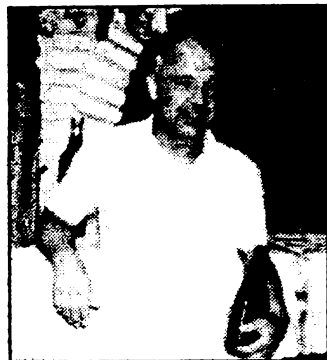
Ukmarjeva 4, Portorož
tel. / fax 066/71-370

NAŠI OBRAZI - NAŠI OBRAZI - NAŠI OBRAZI Portorožan prideluje najboljši refošk

Kdor ima v piranskem ali portoroškem pristanišču zasidran vsaj čolnček, ga zagotovo pozna - Zdenka Rebernika, pri podjetju "OKOLJE" zadolženega za luko. A to je postal bolj po spletu naključij, njegova prava velika ljubezen je - vinogradništvo.

Zdenko Rebernik je Portorožan, a je to predvsem iz čisto praktičnih razlogov: ker je služba pač blizu in je tu vse pri roki... A kolikor časa le more preživeti v svojem vinogradu v dolini reke Dragonje, skorajda čisto ob reki, nad Steno v smeri proti občinski deponiji odpadkov... Seveda smo ga obiskali - ne v njegovem stanovanju v portoroškem bloku - ampak prav tam, kjer je s srcem najbolj doma.

Najprej je leta '80 od nekega domačina vzel v najem 7000 kvadratnih metrov zemlje, ki jo je kasneje odkupil, nekaj jo je še zakupil, tako da zdaj njegovih 1.700 trt refoška raste na kar lepem kosu "sveta". Ob vinogradu sta si z ženo Stanko uredila pravo gospodarsko poslopje s prijetnim bivalnim prostorom. V klet vodi dvojce veličastnih masivnih vrat, na katerih so rezbarije z motivi letnih časov. Ko skoznje vstopaš začutiš, da greš v posvečen kraj, kjer je gospodar razgalil svojo dušo.

V zraku visi vonj po rahlo gnijočem grozdju, po vretju, po tropinah, po vinu ali po vsem skupaj. Na obisku smo namreč, ko vino v ogromnih sodih vre in je skoraj že zrelo za pretočitev.

Kako je Zdenko Rebernik pravzaprav zašel v Istro in tu postal vinogradnik?

Zgodba njegove družine je pestra. Oče se je, kot oficir stare jugoslovanske vojske in strokovnjak za balistiko, sicer doma

iz okolice Slovenske Bistrice, veliko "sprehajal" po takratni Jugoslaviji in po svetu. Z njim pa tudi vsa družina. Tako je naneslo, da se je Zdenko Rebernik leta 1936 rodil v Sarajevu. Po vojni so se Rebrnikovi naselili v Kragujevcu, kjer je oče dobil posel v vojni industriji. V Beogradu, kamor se je družina preselila v '50. letih, pa se je Zdenko Rebernik odločil za študij agronomije, smer sadjarstva in vinogradništva. Najprej si je želel biti gozdar, ker ga je "les veselil". (Najbrž so posledica te njegove neizživete ljubezni tudi hrastova vrata njegove kleti, mogočna miza v zidnici, zafrkljivi in uživaški obraz boga Bakhusa - na leseni rezbariji na steni.) A je bila njegova mama, doma s Kozjanskega, proti. Da so gozdarji sami pijanci, je rekla - se danes spominja Rebernik. Po končani fakulteti je prišel - v Koper, ker je bil štipendist tega okraja. Bil je referent za sadjarstvo in ker mu takšno "papirnato" delo ni preveč "težalo", se je po odsluženju vojaščini odločil za delo v kmetijski proizvodnji v Kmetijski zadruzi Lucija. V tistem času so Sečoveljsko dolino zasadili z drevesi breskev in hrušk. Potem ga je leta '80 zaneslo v obrat komunalnega podjetja "Cvetje", a ga rože nikoli niso zares pritegnile. Ko je "Cvetje" prešlo v roke Hotelov Palace, so mu v komunalnem podjetju ponudili delovno mesto v Piranskem pristanišču. Temu se je uprl, saj si ni znal predstavljati sebe, agronoma, kot inkasanta za priveze čolnov... Na sodišču je spor celo dobil, a se je medtem tako navadil na morje, pristanišče, ladje, ljudi, da je kar ostal.

"Rebernik" - sinonim za dober refošk

Najbrž je bilo prav to, da v službi ni delal več z zemljo, kar ga je priviedlo, da se je lotil obdelovanja svojega koščka "sveta". In to zemlje, za katero so vsi domačini trdili, da še "čopin" (brin) ne bi rastel na njej! Zdaj pa iz grozdja teh, na lapornatih tleh živečih, trt letno pridelata kakšnih 6 tisoč litrov kvalitetnega refoška. Njegovemu rdečemu vinu nekateri že kar rečejo samo "Rebernik", saj je postal sinonim za dober refošk. Pa ne le med vinskimi sladokusci in ljubitelji dobre kapljice, tudi v strokovnih krogih žanje "Rebernik" priznanja. Letos je pri ocenjevanju primorskih vin lanske trgatve v Novi Gorici njegov refošk dobil najvišjo oceno. 24. avgusta pa je Zdenka Rebernika čakalo še eno presenečenje: na Mednarodnem kmetijsko-živilskem sejmu v Gornji Radgoni so njegovemu refošku, letniku '92, prisodili zlato medaljo. Pa ne le to - "Rebernik" je postal prvak sorte.

Zdaj, ko je Martinovo tu in postaja letošnja bera že vino, Zdenku Reberniku želimo, da bi tudi letošnji refošk dozorel v kapljico vredno kakšnega priznanja. Predvsem pa v veselje in užitek tistih, ki cenijo in znajo okušati zlahkne darove trte in zemlje.

Livia Sikur Zorman ob pomoči amaterskega enologa Mitje Jančarja

portorožan št./N° 10

KDO JE KDO V LUCIJI - KDO JE KDO V LU

Osnovna šola v Luciji je pravi otroški čebelnjak. Otrok je veliko, veliko pa je tudi učiteljic in učiteljev, ki jim dajejo prvo znanje in drugih, ki skrbijo zanje. Spoznajmo jih:

Ravnateljica lucijske šole je Marija Mahne, pri ravnateljstvu ji pomaga Jelka Pečra, Ivan Bažec pa je strokovni sodelavec šole.

Šolska pedagoginja je Neva Strel Pletikos, v knjižnici sta knjižničarka Lidija Seljak in Mirando Bržan.

Učiteljice razrednega pouka so: Sonja Boljat, Mirmica Emeršič, Irena Ivančič, Karmen Jevševar, Zvonka Kos, Ana Križman, Jožica Lovrec Purič, Vanda Mohorčič, Danijela Nemec, Ariana Opara, Evgenija Pejič, Ines Krapež, Eleonora Radič, Desa Semolič, Ivanka Stojanovič, Majda Šutak, Zorica Šumberac. Vivjana Besednjak poučuje zgodovino, Silvija Mrdenovič zemljepis. Suzana Bertok je pri likovnem pouku, kjer sta po pogodbi še Fulvia Zudič in Aleksandra France, ki je z otroci še pri podaljšanem bivanju. Tehnični pouk je v rokah Roberta Čeliča in Tanje Zadel, 8. razrede pa po pogodbi uči tehniko Borut Valenčič. Učitelji športne vzgoje (na kratko učitelji "telovadbe") so Igor Božeglav, Karmen Makovec, Vanda Vlačič in Zlata Žeželj, Črt Drogenik pa vodi športno vzgojo na razredni stopnji. Glasbo uči Anastazija Čok.

Angleščino poučujejo Jezerka Bejškovnik, Alojzija Lokovšek in Barbara Škorc, italijanski jezik pa Igor Lavrenčič, Nada Škrinjar in Laura Tripar Lisjak. Slovenščino učijo Ana Horvat, Dragica Kocjančič in Elizabeta Romih. Kdor želi, se fakultivno lahko uči še nemškega jezika, ki ga poučuje Tjaša Vič. Učitelji matematike so Dubravka Grlj Bačič, Vilma Kač, Nadja Marušič, fizike Liljana Turk, Marjan Maslo pa računalništva. Biologijo poučujejo Boža Ferjančič, ki je tudi v podaljšanem bivanju, Majda Kocmut, ki uči še kemijo in Suzana Rakar Prodan, ki poleg poučuje še gospodinjstvo. Kemijo uči tudi Silva Rebek.

Na šoli so še tajnica Sonja Kosgraber, blagajničarka Klauđija Ribarič in računovodkinja Irena Deržek Čuber. Hišnika sta Anton Fuks in Venčeslav Podjavoršek, ki je tudi kurjač. Šolsko kuhinjo vodi Milojka Pangos, za malice pa skrbijo Ada Pucer, Zlata Resinovič in Vlasta Zudič. Da je v šoli vse čisto, imajo zasluge: Jožica Bolčič, Lidija Bonifacio, Vera Erbežnik, Enisa Jambrovič, Vlasta Podjavoršek, Desa Ropotar, Vida Vitolovič.

MI MED SEBOJ

čestitamo

25. oktobra je praznovala 70. rojstni dan
Dragica-Lina ŠULIGOJ s Sentjan.

Iskreno ji čestitamo
družina Rusjan

Lenki KORENČAN z Letoviške ulice 20 v Portorožu, ki je
slavila oktobra svoj rojstni dan - iskrene čestitke

Vittorio FRANZA z Ukmarjeve ulice 16 v Luciji, nekdanji
poslovodja "MARKETA" v Luciji, zdaj v pokoju, je svoj rojstni
dan praznil v krogu svoje družine in prijateljev.

K njegovemu prazniku mu nazdravljamo in mu želimo še
veliko lepih let.

Šestdesetletij svoje življenjske poti je mladostno prehodil naš
krajan, sicer pa predsednik občinske vlade
ANDREJ GRAHOR.

Z najboljšimi željami za vse dobro v prihodnosti mu čestitajo
tudi portoroški prijatelji in znanci.

17. septembra je na Ekonomski fakulteti v Ljubljani
diplomirala Rosana PRINČIČ iz Portoroža, Senčna pot 83.

Ob tem ji iskreno čestitajo in želijo še obilo uspeha
v nadaljnjem študiju

ata Aldo, mama Dina in brat Kristjan.

Pri družini Manzoni na Lepi cesti šte. 39 praznuje ma"
DINO svoj drugi rojstni dan.

Čestitke z najlepšimi željami mu želijo vsi domači.

I·M·A·G·E·

Grafika

- ◆ izdelava celostne grafične podobe
- ◆ oblikovanje logotipa podjetja
- ◆ oblikovanje in tisk: vizitk, dopisnih listov, kuvert, map, ...
- ◆ oblikovanje reklamnih sporočil: letakov, oglasov, plakatov, ...
- ◆ oblikovanje in tisk jedilnih listov, cenikov, samolepilnih deklaracij, ...
- ◆ priprava poslovne grafike in predstavitev na barvnih prosojnicah

I·M·A·G·E·

Založništvo

- ◆ fotostavek, prelom in osvetljevanje
- ◆ oblikovanje vseh vrst publikacij: knjig, brošur, časopisov, strokovnih publikacij in revij, katalogov, ...
- ◆ organizacija in nadzor tiska
- ◆ prodaja papirne galanterije na debelo: novoletne voščilnice, koledarji, rokovniki, poslovna darila, ...
- ◆ dotisk galanterije z motivi po Vaši želji

I·M·A·G·E·

Inženiring

- ◆ Point of Sale (PoS) sistemi za:
 - veleprodajo in maloprodajo
 - gostinstvo
- ◆ inženiring PoS sistemov na način "ključ v roke"
- ◆ svetovanje pri nakupu in prodaja kas za gostinstvo in maloprodajo znanih svetovnih proizvajalcev
- ◆ software za trgovine in gostinstvo
- ◆ izobraževanje zaposlenih pri uvajanju avtomatizacije v proces prodaje

Veseli bomo Vašeg obiska ali klica! - Image d.o.o., Stopniška 8, PORTOROŽ (hotel Jadranka - soba 143 - vhod s parkirišča) Tel. 066 / 73-051 int. 8143

GOSTUR '93:

EKIPA HOTELOV BERNARDIN SE JE DOBRO ODREZALA

Skoraj gotovo ni šlo mimo vas, da je bila štajerska metropola od 30. septembra do 4. oktobra prizorišče prvega mednarodnega sejma gostinstva in turizma - GOSTUR. Med sejmskimi dogajanjem je bil prvi konec tedna v oktobru tudi 40. jubilejni Gostinsko turistični zbor slovenskih gostinskih in turističnih delavcev.

Ekipa hotelov Bernardin - "vašega in našega mesteca pod soncem", kot hotelom prijazno pravijo - v kateri so bili predstavniki vseh osnovnih gostinskih poklicev, se je izredno izkazala. Dvanajst Bernardinovih tekmovalcev si je priborilo devet zlatih, tri srebrna in eno bronasto odličje. Zlato medaljo za kuhanje regionalnega menija so dobili Dušanka Poštič, Nada Konforta Prole in Suzana France. Za postrežbo tega regionalnega menija sta zlato dobila Rudi Levačič in Milan Stojanovič.

Za pripravo jedi pred gostom je zlato medaljo prejel Željko Narančič. Ester Blažovič je zlato odličje dobila na tekmovanju

Po prihodu z uspešnega tekmovanja.

receptorjev, Enesa Fazlič pa na tekmovanju sobaric. Še eno zlato medaljo pa si je izborila celotna ekipa za pripravo in postrežbo regionalnih jedi.

Ekipa Bernardina je na tekmovanju sobaric dobila tudi srebro, ki si ga je priborila Danica Levačič. "Srebrna" sta med barmani bila še Anto Kopic in Simon Gašperšič. Ilija Marič pa je dobil srebro pri pripravljanju štajerske kisle juhe.

Tekmovalce so strokovno pripravili glavna gospodinja Marija Lazar, pomočnik gen. direktorja za gostinstvo Šime Livič, vodja sektorja hrane in pijače Boris Brne in Ervin Krulc, vodja hotelskega sektorja.

Podjetje bo svojim delavcem, ki so ga tako uspešno zastopali, za vzpodbudo podelilo še denarne nagrade.

Obveščam vas, da je 22. oktobra podjetje MANTISA d.o.o. v športnem centru ob osnovni šoli v Luciji odprlo poslovni prostor. Osnovna dejavnost podjetja je izobraževanje otrok in odraslih s področja računalništva.

Lidija Peroša

KDO JE LASTNIK JAVNOSTI ALI KDO PRIVATIZIRA MEDIJE?

Neodvisni, nestrankarski... časnik, piše v kolofonu Primorskih novic. Samostojni časopis za samostojno Slovenijo, to je kajpak Delo. Pa neodvisni Dnevnik; na tega menda še danes stavi bivša jugoslovanska tajna služba...

Verjetno bi morali tudi v Portorožanu napisati neodvisni Portorožan. Tako bi bilo nedvoumno, da časopis, ki ga imate v rokah, nima nič skupnega s starim sistemom in njegovimi aparatčiki. Očitno imamo v Sloveniji same neodvisne in samostojne časopise, ki nikoli ne pišejo po navodilih kakšnih "mračnih sil" ali lobbyjev.

Nekoč pod politično kontrolo in takirko partije, danes pa?

Ko časopisi kritično pišejo o divjih privatizacijah, o nastajanju nove lastniške elite, navadno zamolčijo, kakšna je njihova - to je časopisna-lastniška sestava, ki naj bi zagotavljala domnevno neodvisnost in samostojnost.

Pomudimo se pri podatkih (prostorsko) najbližjega - pri Primorskih novicah: PRIMORSKE NOVICE - USTANOVITELJI: ČASOPISNA D.O. Primorske novice p.o. Koper, in ostali ustanovitelji Jasna Arko Kambič, Mojca Beljan, Bogdan Božič, Slavojka Bremec, Neva Blažetič-Juren, Vojko Cuder, Sašo Dragan, Bojan Gluhak.

NEODVISNI DNEVNIK, LJUBLJANA - USTANOVITELJI: ČTP PRAVICA P.O. ZSD, ČASOPISNO PODJETJE DNEVNIK, OKRAJNI ODBOR SZDL, MK SZDL LJUBLJANA, Jani Alič, Mihaela Bajc, Miran Beloglavec, Franc Belšak, Danica Bernjak, Fatima Beši.

Vprašanje, ki se zastavi, če zanemarimo, kako se je neka Fatima Beši našla med ustanovitelji, je, kdo je pravni naslednik (ozir. upravljalec) bivše Socialistične zveze, za katero vemo, da ne obstaja več, pa se še zmeraj pojavlja kot ustanoviteljica tega eminentnega slovenskega časnika. Bržkone so Mrtve duše še aktualne (če izpustimo, da se včasih

človeku poraja občutek, da v naši deželi (še vedno) vladajo mrtve duše).

Zanimiva je tudi lastniška struktura državne agencije STA oz. Slovenske tiskovne agencije, katere lastnika sta Izvršni svet oz. Vlada Republike Slovenije in privatno podjetje INI, katerega ustanovitelji so Janez Zavrl, Franci Peršič, Branko Gruban in Dejan Perčič. Ne samo mediji, tudi naša nova država je na tako pomembnem področju kot informiranje je - polprivatna zadeva nekaj posameznikov.

Glede na zgražanje medijev nad privatizacijo družbenih podjetij v Sloveniji, bi bilo zanimivo ugotoviti dinamiko rasti lastniških vložkov n.pr. v Primorskih novicah in Neodvisnem Dnevniku. Pri Primorskih novicah je še dodatna zanimivost: kako je mogoče, da občina Piran (oz. njen paradni konj - izvršni svet) ni zavaroval(a) svojih preteklih vlaganj v Primorske novice, saj vemo, da so iz občinskega proračuna vsako leto v ta časopis odplavala nemajhna sredstva?

Ker noben medij ne piše o lastniškem preoblikovanju drugih medijev, verjetno zaradi stanovske solidarnosti ali pa zaradi tihega dogovora o delitvi politično-interesnih področij, lahko zaključimo, da je Portorožan (zaenkrat) še edini zares neodvisni časopis.

Marko Zorman

PIRAMIDA NOVIH LASTNIKOV

Lastniško preoblikovanje podjetij z družbenim kapitalom bo, kot vse kaže, dolg in zahteven proces, ki bo prinesel na površje nove lastnike z močjo odločanja

V podjetjih z družbenim kapitalom imajo že dovolj zakonskih podlag za uresničitev tega zgodovinskega procesa. Samoupravljanje, ki nas je spremljalo dolga desetletja, odhaja v zgodovino delavskega gibanja, porajajo se novi družbenoekonomski odnosi s pridihom kapitalizma, za katerega upamo, da bo human in podoben sistemu v razvitih evropskih državah. Proces lastninjenja družbenega kapitala bo prinesel na površje nove lastnike z močjo odločanja in žal tudi odvisne delavce, ki bodo lahko prodajali le svoje mišice.

Zagotoviti moramo, da bo proces lastninjenja javen, da ne bo nekakšna oddaljena in skrivnostna inačica, polna travm, nepravilnosti in špekulacij. Zlasti pretkana divje lastninjenje nam lahko prinese nepopravljivo škodo, pri delavcih pa vzbuja občutek oškodovanja in strah pred prihodnostjo.

Zakonodajalec je predpisal sedem različnih metod lastninjenja z možnostjo

kombinacij: prenos navadnih delnic na sklade, interna razdelitev delnic, notranji odkup delnic, prodaja delnic podjetja, prodaja vseh sredstev podjetja, preoblikovanje podjetja z večanjem lastniškega kapitala, prenos delnic na Sklad republike Slovenije za razvoj. Kot smo doslej lahko izvedeli, se večina podjetij ogreva za kombinacijo interne razdelitve delnic na podlagi lastniških certifikatov - in v drugem krogu za notranji odkup preostalih delnic. S takim načinom lastninjenja bomo imeli množico malih lastnikov, vendar je pričakovati, da se bo v doglednem času zgradila piramida takšnih, ki bodo imeli v rokah pretežni del slovenskega kapitala.

Imetniki lastniških certifikatov bomo tako, hočeš nočeš, postali delničarji. Naša delnica - enkratno "darilo" države lahko prinaša dividendo (delež na letnem dobičku) - ali pa postane sčasoma ničvreden papir, odvisno pač od tega, kako bo podjetje, v katerega smo vložili certifikat, poslovalo.

Franc Krajnc

Cvetličarna

Štravs Vanja

Portorož

Obala 33

PRODAJA REZANEGA CVETJA;

LONČNIC;

ŠOPKOV /tudi poročnih/;

ARANŽIRANJE;

NAGROBNI ŠOPKI;

IKEBANE;

IZDELAVA VENCEV.

kavarna
GALERIJA

Portorož

v Piranu vam nudi
sladice, frappeje in
koktejle, posebno
izbiro kav in veliko
ponudbo drugih
pijač.

AVTOMOTO
DRUŠTVO "PINKO
TOMAŽIČ"

PIRAN

Autocamp Strunjan

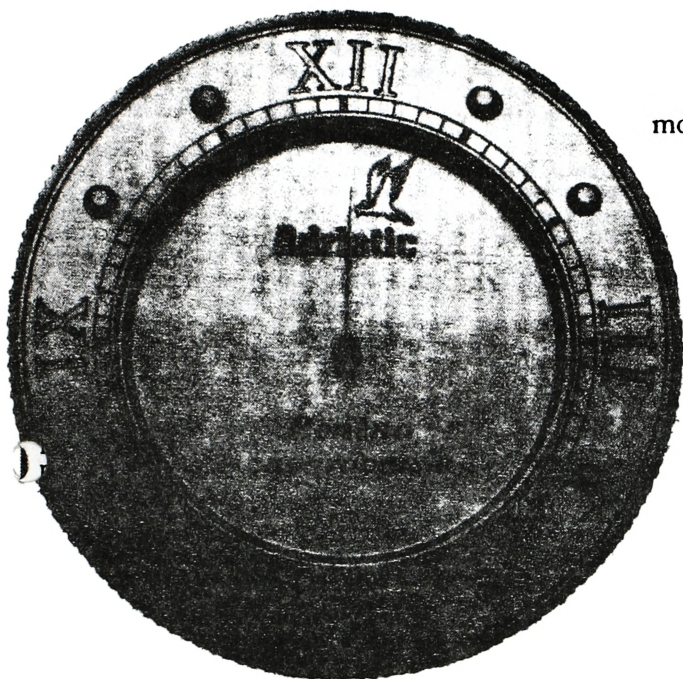
zagotavlja v svojih storitvenih
dejavnostih:

- kvalitetno poučevanje kandidatov za voznike motornih vozil B-I kategorije,
- servisne usluge na vozilih "Zastava" in "Volkswagen",
- članstvo AMZ Slovenije,
- kolesarske tečaje za učence osnovnih šol,
- počitnikovanje v Autocampu v Strunjanu s turističnimi uslugami.

VSE TO PO ZMERNIH IN UGODNIH
CENAH.

Za vse podrobnejše informacije
kličite na telefon: 78-638 - recepcija.

Poskrbite za varnejšo finančno prihodnost. Svojo in svojih najbližjih.

Adriaticovo rentno zavarovanje Vam ponuja novo možnost koristne naložbe. Sklenete ga lahko **za krajše obdobje ali za vse življenje. Je prenosljivo.**

Podarite ga lahko tudi svojemu otroku.

Adriaticovo rentno zavarovanje je hkrati tudi **varčevanje in dobičkonosna naložba.** Toliko bolj, ker Vam bo ob strani stala zanesljiva, zaupanja vredna zavarovalnica.

Zahtevajte podrobne podatke. Pokličite na telefon 066 43 111 ali se oglasite v najbližji Adriaticovi poslovni enoti ali pooblaščenici agenciji.

**Adriaticovo rentno
Zdaj čas dela za Vas**

Adriatic

Vem, da mi bo ob strani stala dobra zavarovalnica

Adriatic, agencija AGENT PIRAN, ulica IX. korpusa 10, tel.: 066 73 482

POSTANI TUDI TI KRVODAJALEC!

Darovanje krvi temelji na načelih prostovoljnosti, anonimnosti, brezplačnosti, solidarnosti, kar so osnovni pogoji za uresničevanje in uveljavljanje etično-moralne plati dajanja.

Podariti del sebe drugemu je osebno ladoščenje in obenem dolžnost vsakega zdravega človeka.

Kdo lahko da kri?

- vsak zdrav človek od 18. do 65. leta starosti;

(človek ima okoli 5 l krvi, zato pol litra krvi lahko da vsak zdrav moški vsake tri mesece, ženska vsake štiri mesece.)

Kaj morate vedeti?

Da je kri vedno na razpolago, je potrebno najmanj 250 krvodajalcev na dan v R Sloveniji.

Vsakega potencialnega krvodajalca, ki želi darovati kri, najprej pregleda zdravnik in ob tem preцени ali je trenutno primeren za odvzem.

Popolnoma neosnovan je strah, da bi pri dajanju ali prejemanju krvi lahko prišlo do okužbe s povzročiteljem AIDS-a. Sterilne igle so le za enkratno uporabo, torej LE ZA ENKRATEN ODVZEM pri posameznem krvodajalcu (po uporabi se jih zavrže).

Darovano kri ne sme nihče prodajati! Kri smo dali zastoj in jo bomo tudi dobili na ta način.

Marsikoga mučijo številni pomisleki:

- Ali darovanje krvi slabi organizem?

Niti najmanj, saj milijoni krvodajalcev povedo, da se po dajanju krvi počutijo dobro.

- Ali morate kri, ko jo enkrat daste, dajati stalno?

Vest in srce vam bosta "prišepnila" najboljšo odločitev o tem ali boste zopet darovali kri ali ne.

- Ali dajanje krvi redi?

Ne, dajanje krvi ne terja dodatne hrane.

Pred dajanjem krvi nikar ne jejte mastne hrane, prav tako tudi ne prihajate tešči na odvzem. Zajtrkujte le čaj, kruh in marmelado, ne pa mleka, surovega masla in ne pijte alkoholnih pijač.

Človek je socialno bitje, ki neprestano lebdi v vrtincu iskanj življenjskih smislov. Občutek pripadnosti veliki družini krvodajalcev, ki so hranitelji mnogih življenj, je smisel z lepimi čustvi, verjemite.

Valentina Klemše

Darujte kri

Občinska organizacija Rdečega križa Piran VABI krajan(-ke) Portoroža in Lucije na KRVODAJALSKO AKCIJO, ki bo v TOREK, 16. novembra '93 ob 9. uri.

Pred stavbo KS Portorož, Obala 16 vas bo ob tej uri čakal organiziran prevoz za Izolo na transfuzijsko postajo.

Kri lahko darujejo vsi stari od 18. do 65. leta. Kdor se želi udeležiti akcije darovanja krvi, se lahko prijavi na Krajevni skupnosti Portorož (tel. 73-046) ali na občinskem odboru Rdečega križa Slovenije v Piranu (tel. 73-688).

Pred odhodom na odvzem krvi naj krvodajalci NE BODO tešči! Spijete lahko kavo, čaj in pojedete kruh, marmelado ali med, izognite pa se uživanju mleka, smetane in drugih mastnih živil.

Kri je dragoceno darilo. Podarite to dragocenost sočloveku. Od tega je nemalokrat odvisno njegovo življenje ali zdravje.

NAŠI PRAVNI NASVETI: SOUPRAVLJANJE DELAVCEV V DRUŽBAH

Državni zbor je 9. julija letos sprejel zakon o sodelovanju delavcev pri upravljanju, ki je bil objavljen v Ur.l. št. 42/93. S tem zakonom se določajo načini in pogoji za sodelovanje delavcev pri upravljanju gospodarskih družb, ne glede na obliko njihove lastnine.

Po ukinutvi samoupravljanja in uveljavitvi zakona o podjetjih, je bilo področje vpliva delavcev na upravljanje podjetja neurejeno, s tem zakonom pa naj bi se uvedla "kontrola delavcev" nad delom delodajalcev.

Delavci pravice souppravljanja uresničujejo individualno in kolektivno.

Individualne pravice so:

- pravice do pobude in odgovora nanjo;
- pravica do obveščeniosti;
- volilna pravica;
- pravica dajati mnenja in predloge.

Kolektivno pa delavci uresničujejo svoje pravice preko sveta delavcev ali delavskega zaupnika, zbora delavcev in predstavnikov delavcev v organih družbe.

Poudariti velja, da se s pravico delavcev pri upravljanju ne posega v pravice in obveznosti sindikatov.

Če je v družbi zaposlenih več kot 20 delavcev z aktivno volilno pravico, se oblikuje svet delavcev, v manjših družbah pa se imenuje delavskega zaupnika. Svet delavcev sestavlja različno število članov,

v odvisnosti od velikosti družbe (npr. v družbi z več kot 50 do 100 delavcev, ima svet delavcev 5 članov; v družbi z več kot 400 do 600 delavcev, ima svet delavcev 11 članov ipd.). Člani se volijo za 4 leta, pravico voliti v svet delavcev imajo vsi delavci, ki delajo v družbi nepretrgoma najmanj 6 mesecev (aktivna volilna pravica), pravico biti izvoljen v svet delavcev pa imajo tisti delavci, ki so zaposleni v družbi nepretrgoma najmanj 12 mesecev (pasivna volilna pravica).

Zakon tudi predpisuje volilni postopek za izvolitev članov sveta delavcev, način dela sveta delavcev (ki se uredi s poslovnikom) in pristojnosti sveta delavcev, ki so: skrb, da se izvajajo zakoni idr. predpisi, sprejete kolektivne pogodbe ter doseženi dogovori med svetom delavcev in delodajalcem; predlaganje ukrepov, ki koristijo delavcem; sprejemanje predlogov in pobud delavcev, ki jih upošteva pri dogovarjanju z delodajalcem...).

Kapitalsko povezane družbe ustanovijo svet delavcev družb, v katerem sodelujejo predstavniki vseh kapitalsko povezanih družb.

Delavci sodelujejo pri upravljanju družbe tudi preko svojih predstavnikov v organih družbe: v nadzornem svetu in v upravi družbe (delavski direktor).

Število delavcev v nadzornem svetu se določi s statutom, vendar ne more biti manjše od tretjine članov nadzornega sveta v družbi, kjer je zaposlenih od 1000 delavcev, in ne manjše od polovice članov

nadzornega sveta v družbah z več kot 1000 zaposlenimi delavci. Predstavniki v nadzorni svet voli in odpokliče svet delavcev in s tem seznanjajo skupščino družbe. Člani nadzornega sveta, ki so predstavniki delavcev, zastopajo interese vseh delavcev v okviru pooblastil, ki jih ima nadzorni svet v skladu z zakonom o gospodarskih družbah in statutom.

Družba z več kot 500 delavci ima delavskega direktorja, ki ga predlaga v upravo družbe svet delavcev, imenuje pa ga organ lastnikov družbe. V manjših družbah se lahko imenuje delavskega direktorja, če je tako določeno z dogovorom med svetom delavcev in delodajalcem. V okviru pravic in obveznosti, ki jih imajo člani uprave družbe po zakonu in statutu, delavski direktor zastopa in predstavlja interese delavcev glede kadrovske in socialne vprašanja.

Zakon o sodelovanju delavcev pri upravljanju bo sicer omogočil institucionaliziran vpliv delavcev na upravljanje gospodarskih družb, ne daje pa konkretnih odgovorov na vprašanje, kako bodo delavci imeli predstavnike v organih družbe t.j. v nadzornem svetu in upravi družbe, če teh organov družbe nima (po zakonu o gospodarskih družbah d.o.o. ni dolžna oblikovati navedenih organov).

Ureditev teh in še marsikaterih drugih vprašanj bo prepuščena prostovoljnemu odločitvam družbe oz. dogovoru med delavci in delodajalci.

Vukica Jovanović-Krevatin, odvetnica

Politični poker ali igralniška ruleta

"Svoj certifikat bi vložil v Igralnico, če bi jo lastnili," meni eden izmed precej pomembnih piranskih gospodarstvenikov. Razen besedne in politične nevlite, ki grmi nad slovenskimi igralnicami, zlasti nad tisto v Novi Gorici in zadnje čase tudi v Portorožu, obstoja še vprašanje, kaj lahko igralnica pomeni za kraj, pa tudi za širšo družbo. Lani smo lahko prebrali misel, da je igralnica kokoš, ki nese zlata jajca. To ne velja za vse, za portoroške in novogoriške pa prav gotovo. Če bi bila to kokoš, ki znese po eno jajce vsake kvatre, bi se nihče ne zmedel zanjo. Tako pa se razplamtevajo navidezno dobre skrbi, a v bistvu naivni spopadi, kje bo spravil to kokoš v svoj kurnik in če gre res za podtalno kriminalno pretakanje denarja, kako bi ena mafija zamenjala drugo.

V sedemdesetih letih se je nad portoroško igralnico zgrnilo podobno neurje. Komisija za družbeni nadzor tedanje republiške skupščine se je za tesno priprtimi vrati več mesecev zaupno ukvarjala z zadevo portoroške igralnice. In konec koncev: tresla se je gora, rodila se je miš.

Na sedanjo "igralniško afero" je mogoče gledati z več zornih kotov. Eden izmed teh je, kako spraviti stvari v red v skladu z zakonom. Pred kratkim je direktorica SDK Slovenije sporočila državnemu zboru, da inšpektorji SDK ne bodo prišli pregledovat poslovanja igralnic, ker nji-

hovo delovanje urejajo trije zakoni, ki da si med seboj nasprotujejo. Takšna normativna džungla omogoča tudi spotalljivo, z nekaterimi splošnimi normami, neusklajeno poslovanje. Toda, ali je mogoče že samo s tem dokazovati, da gre za vsesplošno kriminalno kupčkanje z denarjem? Drugi vidik pa je, kakšne sadove je dal namen pri ustanavljanju igralnic: z njimi financirati turistično infrastrukturo, za katero drugače ni mogoče zbrati denarja? Seveda se ob tem porajajo še druga izhodišča, od upravljanja do razdelitve legalno prisluženega denarja.

Nedvomno nas vse skupaj močno zanimajo zakulisne igrice. Kot občani, pa se za portoroško igralnico predvsem vprašujemo, kaj za nas pomeni, kaj smo od nje dobili in koliko je "vredna" tudi za širšo okolico.

V zadnjih petih letih je igralnica dajala od 8,7 do 41,9% celotnega prihodka za različno turistično infrastrukturo. Največ, t.j. 41,9% celotnega prihodka ali v igralnici pridobljenega denarja, je šlo za te potrebe leta 1988, najmanj leta 1990 - 8,7%, lani pa 14,1%. Znižanje deleža celotnega prihodka, ki je šel za različne turistične javne zadeve, je bil zadnji dve leti predvsem posledica tega, da je portoroška igralnica urejala podružnico v Lipici, delno pa zaradi prehodnih in političnih razmer. Z igralniškim denarjem so v celoti ali delno financirali avditorij, letališče, marino, športne in rekreacijske

in različne komunalne infrastrukturne objekte od vode, elektrike, cestne in telefonske komunikacije, čistilne naprave, za vzdrževanje in obnavljanje kulturne in naravne dediščine v Piranu, Štanjelu, Lipici, Škocjanskih jamah. Prav tako bi portoroški in obalni turizem sam ne zmožal denarja za različne promocijske akcije. Dolg je tudi seznam različnih dejavnosti, kot so nakup aparatur za zdravstvo, različni kulturni objekti (obnova starega Pirana, Tartinijeve hiše), pa tudi dejavnost kulturnih in družbenih institucij.

Krajanom Portoroža, pa tudi širšega območja ne more biti vseeno, ali bodo lahko tudi v prihodnje računali na tak gmotni vir svojega življenja ali pa se bo ta odtelal drugam. Obstoja tudi tretja možnost, in sicer, da bodo ob sedanjem na politikantske strune uglašenem razreševanju nejasnosti in domnevnih nepravilnosti, s porodno vodo zhlili iz vedra tudi otroka. Tudi ta varianta ni nemogoča, saj sedanja afera okoli igralništva ne more skriti naše prislovnične nevoščljivosti, češ, če nimam jaz možnosti za igralnico v svojem pašaluku, naj propade tudi tista sosedova, čeprav nosi zlata jajca. In ne nazadnje s stališča kraja ni nepomembno tudi to, da ima v igralnici (skupaj z letališčem in marino) sorazmerno varno eksistenco 560 naših krajanov in članov njihovih družin.

Gustav Guzej

OH, TA BELI KRIŽ**H KOMU NAJ SE OBRNEJO
BELOKRIŽANI?**

Problem Belokriške ceste je seveda splošen, vendar specifičen za vse stanujoče ob tej cesti. Čas bi že bil, da bi se odgovorni potrudili in tudi kaj ukrenili. Tako pa samo govorimo, nesreče pa se vrstijo ena za drugo. Prav gotovo bi cesta bila že zdavnaj urejena in razsvetljena z denarjem izplačanim za nastalo škodo prizadetim v prometnih nesrečah, pa se nihče za to ne zmeni. Tako so pri širjenju ceste bili zasuti vsi stranski odtočni kanali. Pred tem je bila meteorna voda - deževnica usmerjena v hudournike in speljana v morje, sedaj pa ob nalivih, ali ob večjem deževju dere kot potok čez celo cesto in nosi blato v dolino in sam center Portoroža. Nazadnje pa, kakor je slišati, cesta nima niti uporabnega dovoljenja. Kdo je za to odgovoren? Imamo omejitve 40 km na uro, prometni znaki so pomanjkljivi, saj je vsa cesta eno samo križišče. Tako ni prometnih znakov, pa tudi prepotrebni ogledal ni.

Drevesa, topoli so gnili in je bilo že nešteto intervencij, da se posekajo, ker so nevarni za pešce in avtomobiliste. Počasi jih podirajo viharji, oziroma močni naleti vetra, na srečo do sedaj brez večjih posledic. Prav žalostno pa je, da se debela niti ne odstranijo, da se veje zmečejo na cesto, kjer počasi gnijejo našemu turističnemu kraju v ponos.

Imamo različne intervjuje, kako bi rešili prometno gnečo v sezoni, vendar se mi zdi, da tisti, ki dajejo izjave, kako bi z malo stroški razbremenili center Portoroža, ne poznajo razmer na Belokriški cesti. Saj nimamo niti pločnika, čeprav je ta cesta tudi sprehajalna pot za mnoge turiste. Lepo in zaželeno bi bilo, da bi si odgovorni ogledali dejansko stanje in se prepričali, da je najmanj, kar potrebujemo na naši cesti vsaj oznaka vseh križišč in ležeči policaji. Omejitve hitrosti kljub predpisanim 40 km na uro ni.

Prometni strokovnjaki pa bi si morali ogledati tudi križišče Belokriške ceste s Staro cesto in poskrbeti za varnost prometa. Očitno je, da pri vožnji v hrib ni potrebno biti poseben strokovnjak, da se ugotovi, da je to hazardno početje. Cviljenje gum, ki ga povzročajo predvsem domačini pri vključevanju v promet iz smeri centra Portoroža na Belokriško cesto je neznosno, da ne govorim tudi o nevarnosti, nepreglednosti in neprimernem asfaltu na tem delu ceste.

Javljam se zato, da ne bi bila prekinjena kontinuiteta o belokriških problemih, saj je bilo že dosti povedanega in nič narejenega. Morda bi Krajevna skupnost lahko povedala, na koga naj se v teh anarhičnih razmerah "Belokrišci" obrnemo, da bi dosegli vsaj tisto osnovno, kar nam kot krajanom pripada. Menda ne bomo prisiljeni tudi mi poseči po nepopularnih sredstvih in cesto blokirati, da bi se odgovorni le pozabavali z našimi problemi?

Boža Kovačič

**Kaj bo, če bo komu na glavo
padlo drevo...?**

Varnost! Ali bolje rečeno nevarnost, ki smo ji izpostavljeni krajan, pa tudi številni drugi, ki iz takega ali drugačnega nagiba - vzroka, prihajajo k nam... Kar nekočkrat je bil v našem glasilu ta pojem omenjen, nekajkrat tudi zelo analitično in strokovno obdelan. Ne gre misliti, da nevarnost predstavlja le nekaj domačih rogoviležev ali tistih od njih, ki občasno pridejo od drugod.

V prejšnji številki "Portorožana" je Miloš Jovanović napisal, da suho vejevje libanonske cedre v parku hotela Palace predstavlja

določeno nevarnost za tiste, ki tam posedajo. "Poglejte", je rekla gospa, ki biva na Belokriški cesti, "se mar lahko počutim varno, ko grem tod, kadar piha veter?" In pokazala na tri krepka drevesa, ki jih je veter ob zadnjem neurju prelomil in zvrnil na pobočje. Na pobočje pač zato, ker je pihal z jugovzhodne strani. Malodane vsa drevesa ob tej cesti so zrela, da doživijo enako usodo. Ko pa bo močan veter zapihal iz severovzhodne strani, se lahko zgodi, da bo katero od teh dreves padlo komu pred vozilo, nanj, ali mimoidočemu na glavo. Med mimoidočimi ondod je precej domačinov, še več pa sprehajalcev, pa tistih, ki gredo v turistično agencijo "Maestral"...

Skrb za tovrstno varnost pa ni le stvar policije, pač pa koga drugega, ki je odgovoren in plačan za to.

Tovrstne nevarnosti pa niso na preži samo na Belokriški cesti...

Mirko Kos

Pripis uredništva:

V "Portorožanu" smo že večkrat načeli problematiko Belokriške ceste... Krajan, ki se celo zbirali podpise, s katerimi so podprli svojo zahtevo, da se cesta uredi... PA SE NI PREMAKNILO NITI ZA MIŠJI REPEK. Še odgovora pristojnih niso bili deležni! Zato se na občinsko oblast obračamo in jo prosimo za odgovore na naslednja vprašanja:

- KAKŠNE NAČRTE IMA (ČE JIH IMA) Z BELOKRIŠKO CESTO?
- KDAJ JIH BO URESNILIČILA?

Da ne bodo krajan, ki naprej - dobesedno in simbolno - taval v temi, prosimo za vaša cenjena pojasnila!

**Park okoli starega "Palaca" je v
teh jesenskih dneh izredno lep
- ves razcvetel -**

Na začetku pomladi je park dajal videz zanemarjenosti

Velika ljubiteljica cvetja gospa Steigeler iz Kostanje ob istoimenskem jezeru na meji med Nemčijo in Švico, nekoč (in mogoče še danes) predsednica društva "Priatelj cvetja" v svojem lepem mestu, je mislila, da najlepše rože ne rastejo nikjer drugje kot v njihovi Konstanz. A se je ušela. V Portorožu je, kot je sama izjavila, videla najlepše rožice v Evropi.

Luciano Gambos "il giardiniere" v "svojem" parku (Foto:M.J.)

In verjeli smo ji, saj je bil v tistih časih park okoli starega hotela Palace, zares lep, poln cvetja - pretežno vrtnic. Za cvetje je skrbel Luciano Gambos, ki je cvetju posvetil vse svoje življenje. Ko je odšel v pokoj, se je vse spremenilo - na slabše. No, kljub temu cvetlične gredice tega parka še slovijo kot najlepše v našem kraju; pa čeprav je stari hotel zaprt, zapuščen, zanemarjen in je vse okoli njega pusto. Škoda - saj je v samem srcu Portoroža.

M.J.

**JE KAŠTEL NAVRGEL
ZA SANACIJO PLOČNIKA?**

Pozornejši bralci se bodo spomnili, kako ostre pogoje za izdajo soglasja za obratovanje tržnice "Kaštel" je letos junija postavil Svet KS Portorož upravljalcu tržnice. Med drugim je Svet zahteval, da se del sredstev, ki jih je moralo podjetje IN TOUR iz Kopra, plačati za uporabo tega prostora, nakaže krajevni skupnosti Portorož za ureditev kraja.

Seveda je bil občinski izvršni svet proti temu, da bi denar dobila neposredno krajevna skupnost, ki ves čas zagovarja stališče, da mora od prodaje javnega prostora nekaj pridobiti tudi kraj. Kaže pa, da je zahteva KS Portorož vendarle zalegla pri občinskih veljakihi, ki so sprejeli odločitev, da sredstva, ki jih je navrgel "Kaštel", namenijo sanaciji pločnika pred poslovalnico SDK.

Podjetje IN TOUR, ki je v novo podobo tržnice menda vložilo okoli 600 tisoč DEM, pa je izvršni svet že zaprosilo za dovoljenje obratovanja tržnice tudi v nesezoni in za podaljšanje pogodbe (za dve leti).

**Še ena o igralništvu:
KDO NAPADA
CASINO?**

Naslov bi se pravzaprav moral glasil: ikdo brani Casino. Ob dandanašnjih igralniških razprtijah (Casino in Hit) je nemara še bolj zanimiv molk političnih strank. Verjetno imajo dobre razloge zanj! Kaže, da je igralniška afera postala zgolj zadeva nekaterih posameznikov. Medtem ko na Goriškem izgleda kakor da je razlog za afero zgolj fikсна ideja poslanca Hvalice, je na Obali to postala privatna zadeva bivšega croupieja Lipovca. Pravosodni organi, zadnje zatočišče napadenih igralnic, se verjetno še najbolj počutijo nelagodno - saj zdaj vsi vejo, da v sosednji Italiji obstaja neki Di Pietro in neodvisno sodstvo.

Argumenti v prid igralnic so prepričljivi: igre na srečo dajejo kruh dobronamernemu delu lokalnega prebivalstva, denar se uporablja za hitrejši razvoj kraja, skratka, brez igralnic bi bil kraj siromašnejši in nerazvit.

So pa zanimivi tudi argumenti proti: gre lahko tudi za pranje umazanega denarja, dostikrat pridobljenega na nezakonit ali vsaj nemoralen način, v igralništvu sta se do nedavnega napajala stara UDBA in KOS, nemara najbolj negativna elementa starega sistema. Vrednostni in moralni sistem, ki sta povezana z naravo dejavnosti v igralništvu, pač ne moreta biti model razvoja za celo gospodarstvo, še posebej, če se gremo neko tržno, na pravni državi temelječe gospodarstvo!

Kaj naj si ob tem misli navaden občan? Menim, da je pomanjkljivost post-komunizma, ki zdaj vlada v Sloveniji v tem, da pri nas še nimamo svojega Jamesa Bonda. Ko ga bomo imeli, bomo tudi te škandale jemali dosti bolj normalno in običajno.

Marko Zorman

Zakaj se branjeveke izogibajo lucijske tržnice? Na tržnici je samo ena stojnica, ki pa ponuja predvsem sadje.

Tržnica, ki so jo uredili za stavbo delikatese v Luciji, je bila namenjena prodaji sveže zelenjave in sadja, jajc in drugega. Začetki so bili obetavni, saj so okoliške branjeveke redno prihajale tja prodajati svoje pridelke, zadovoljni pa so bili tudi kupci, ker so lahko dobili svežo zelenjavo iz prve roke. Vendar je bilo to zadovoljstvo kratkega daha. Branjeveke so prenehale prihajati in se spet obrnile k tradicionalni tržnici v Piran. Ni jih motila (in jih ne moti) ne oddaljenost, ne prometne nevarnosti, ki jih v starem mestu ni malo... Veliko žensk, ki prodajajo na piranski tržnici, je iz bližnje okolice Lucije. Zato se mnogi začudeni sprašujejo, kaj neki jih je pregnalo od tod. Kdo ve, mogoče nam bo uspelo izvedeti, kaj je (bil) vzrok njihove selitve na tržnico v Piran. V tolažbo Lucijanov je ena stojnica ostala; ponuja pa predvsem sadje, manj pa sveže zelenjave.

Evforija napeljuje kabljske antene

Delavci, ki napeljujejo kabljsko televizijo, že več mesecev delajo na raznih koncih Lucije. Nedavno so zaključili z instaliranjem kabljske antene v Uknarjevi ulici, zdaj pa so na vrsti vrstne hišice na hribu. Kaže, da je kabljska TV narežna moderna, saj med Lucijčani vlada pravcata evforija. Vsakdo bi v svojem stanovanju želel imeti pravo "okno v svet". Pravijo, da je napeljava kabljske antene cenejša od satelitske, zato je povpraševanje po njej tolikšno. Tisti, ki razne (tudi satelitske) programe že gledajo preko te antene, so s kvaliteto sprejema izredno zadovoljni.

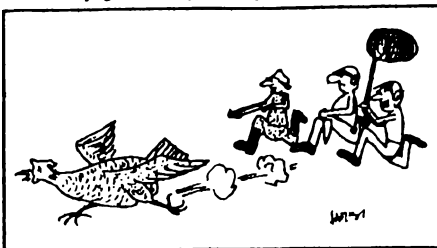
Spet se je začel šiviljski in pletiljski tečaj

Četrtega oktobra se je v Luciji začel tečaj šivanja in pletenja, ki ga Italijanska skupnost iz Pirana že vrsto let pripravlja v tem obdobju. Mnoge, ki so doslej obiskovale ta tečaj, znajo zdaj šivati zase in za svojo družino, enako pa bi lahko trdili za one, ki so se udeležile pletiljskega tečaja. Zanimanje je precejšnje, tudi med Portorožankami.

Končno čistijo kanal "Fazan", ki je bil poln odpadkov - med njimi bi lahko našli celo staro pohištvo

Fazanski kanal v Luciji že vrsto let ni bil očiščen. Pogled nanj je bil brezupno grd, v poletnih mesecih pa se je okoli njega širil neznošen smrad, saj so nekateri v vodo metali celo trupla crknjenih živali. Te dni pa so začeli z intenzivnim čiščenjem kanala in njegove okolice. Ko bodo končali z delom, bo imel potok z okolico lepši videz, predvsem pa bo čistejši. Pokosili so že travo, odstranili pa so tudi plast nesnage ob obrežju, ki se je tam dolga leta nalagala. Ko bo tod spet red in čistoča, bo predvsem od prebivalcev Lucije odvisno, doklej bosta

Fazan in njegovo obrežje ostala čista in brez odpadkov. Kajti tu so se nekateri znebili celo delov svojega obrabljene pohištva in drugega.

Poletje v oktobru

Čudež ali...? Najbrž so predvsem precej visoke temperature v oktobru botrovale k še drugemu cvetenju nekaterih rastlin v tem letu. Cvetje v parkih je skorajda lepše od pomladnega. Nekatero dreve, ne le da je že drugič letos vzcvetelo, tudi obrodilo je. Na Seči so v teh oktobrskih toplih dneh lahko na lastne oči videli, da cvetijo jablane, hruške, češnje.

Na nekaterih sadnih drevesih pa se je po cvetenju pojavil tudi plod, večinoma na češnjah, na Seči. Vendar se tega "čudeža narave" nihče preveč ne veseli, kajti staro izročilo pravi, da takšni pojavi napovedujejo hudo, dolgo, zelo mrzlo zimo. Upamo, da to za naše Primorje ne velja.

Po Potemkinovem zgledu

V Luciji je slišati šalo: "Kupovanje lokalov je kot na igralniški ruleti - ponudba je velika, dobitkov pa le toliko, da ima vedno dobiček njihov prodajalec."

V skupini stanovanjskih blokov v vzhodnem delu Lucije je vse več zaprtih prodajalnic. V novozgrajenem, lepem, a za okolje nič kaj prida primernem trgovskem poslopu je množica praznih lokalov. Ni jih še bilo mogoče prodati. Graditelji pa tudi ne ve, kdaj in komu jih bo lahko prodal. Nekaj podobnega je že, še bolj pa bo očitno, v novozgrajeni telovadnici.

Glede trgovin, obrtnih delavnic in uslug, ki jih potrebuje človek, bi morali biti Lucijčani v sedmih nebesih. Čeprav je novozgrajenih prodajalnic na pretek, pa bi bilo mogoče naštet kar vrsto zadev, ki bi sodile v novonastalo mesto, pa jih ni. In zakaj ni tako?

Lucija se je razvila bolj ali manj na ledini. Urbanistom in urejevalcem prostora se je nudila idealna priljubljenost enotno zasnovati naselje z vsem, kar ljudje potrebujejo. Namesto tega pa je vsak načrtovalec zmogel strokovne in sociološko - ureditvene zamisli zgolj za ščep, za ureditev enega ali dveh dvorišč. Nikoli ni bila pred očmi zamisel o naselju kot celoti, še manj pa, da bi ta zamisel zajemala tudi vse, kar povezuje prebivalce nekega kraja. Že sama glavna cesta neusmiljeno para mesto na dva dela. Na obeh straneh pa je nič koliko s kitajskim zidom nepovezanosti nastalih delčkov. In v njih se ne more razvijati nič drugega kot mentaliteta zaprtosti, samozadostnosti, in občutek, da je to kraj, v katerem so si tudi sosede v bistvu tuji.

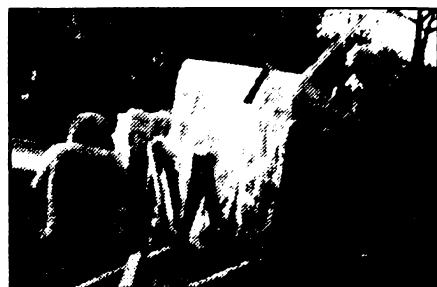
V zadnjih letih je bilo nekaj poskusov, da bi z različnimi prodajalnami in nekaterimi objekti zakrpali vsaj za silo nastali ta novi mestni prostor. Pri tem ni bilo odločilno, kaj ljudje potrebujejo, temveč predvsem, kdo je imel denar za nakup sorazmerno zaslojenih poslovnih prostorov. Demografska vizija, kaj ljudje potrebujejo in kaj je mogoče resnično prodajati, je bila potisnjena v ozadje. Zato se kopica praznih prodajalnic še z enega zornega kota kaže kot zgodba o necelovitem nastajanju kraja. Zaprti lokali pa bodo tudi v bodoče z napisom "Ugodno prodam" odgrinjali še različne načine in stopnje špekulacije.

Če pridete s sečoveljske strani, se vam pred gostiščem na Seči odgrne pogled na lucijsko mestno zadržavo. Tujec, ki je prikratk tukaj, ima ob sončnem zahodu občutek, da se je kar znenada odgrnila "fata morgana". Domačini pa na različne načine čutijo, da je to po obsegu mesto, po svojem bistvu pa Potemkinova vas.

Morda bo kdaj na kakšnem učenem simpoziju kdo predstavil, kako je v Luciji nekaj nastalo tako,

kot ne bi smelo nastajati. Žal je ta šola draga, predraga, da bi bilo moč zanjo najti opravičilo. Pino Prodan

Simpozij FORMA VIVA na Seči - kulturna manifestacija, ki je stara več kot tri desetletja

Forma viva '93 (Foto: M. Jovanovič)

Simpozij Forma viva na Seči je vstopil v četrto desetletje svojega obstoja - saj je obhajal že 32. leto. Na tej mednarodni kulturni prireditvi so sodelovali kiparji že iz vseh petih celin. Kiparska dela, ki so nastajala vse od leta 1961, so razstavljena v galeriji na prostem, ki jo - še posebej v poletnih mesecih - obišče veliko ljubiteljev umetnosti. Po vsakem simpoziju so kiparji svoja dela prepustili Formi vivi, tako da je na tej odprti galeriji razstavljenih že lepo število kipov.

V jubilejnem letu 1991 je pet umetnikov ustvarilo skupinsko delo - kamnito omizje - prostorsko kompozicijo, ki simbolizira pomen povzete grške besede - simpozij. Kiparji so z omizjem prikazali sožitje avtonomnih različnosti in prijateljstva med različnimi narodi sveta. Omizje, ki je razstavljeno v osrednjem delu galerije na prostem vzbuja občudovanje številnih obiskovalcev. Nekateri ga imajo za pravo remek delo.

Bilo je že (nekoč) nekaj govora, da bi turistične agencije v svoje programe uvrstile krajše izlete do galerije na prostem. Žal pa je ta predlog ostal le črka na papirju. Kolikor nam je namreč znano, niti ena agencija v svojih programih ne nudi možnosti organiziranega izleta do Forme vive. Prepričani pa smo, da bi med našimi gosti bilo zanimanje za tovrsten ogled galerije precejšnje.

Miloš Jovanovič

NOVA TELOVADNICA V LUCIJI JE KONČANA

Opozicijski poslanci v skupščini občine Piran se že dlje časa zamenjajo trditve "zrušiti izvršni svet - kaže pa, da bo to še naprej Sizifovo delo. Izvršni svet si je namreč - kljub kasnitvi - z otvoritvijo novozgrajene večnamenske telovadnice v Luciji uspel v gumbnico pripeti cvet in z njim utišati marsikatero nergačo.

Celotna vrednost novega športnega objekta, zgrajenega v španoviji z gradbenim podjetjem Stavbenik, ni majhna. Po grobih uradnih podatkih znaša 353.696.809,00 tolarjev! Toda stroškov s tem seveda še ni konec: telovadnico bo treba ogrevati, čistiti, vzdrževati, upravljati, tržiti... (Na "Okolju", ki mu je izvršni svet zaupal upravljanje nove športne pridobitve, so v ta namen že zaposlili novega človeka.) Stroški obratovanja športne dvorane bi po ocenah letno znašali čez 20 milijonov SIT, od tega več kot 9 in pol milijonov "požre" amortizacija, ki jo bosta delila občina in Stavbenik.

Pa prihodki? Upravljalca računa na največji priliv sredstev od najemnin občinskih športnih klubov in društev, ki bodo uporabljali telovadnico - le-ti pa se financirajo pretežno iz občinskega proračuna. Najbrž bodo tudi denar za najemnino zahtevali - kje neki le - kot iz proračuna! S trženjem naj bi telovadnica zaslužila le okoli 50 odstotkov potrebnih sredstev za svoje funkcioniranje, ostalo pa - naj bi plačala "vreča brez dna" - davkoplačevalec.

Tovornemu oslu davkoplačevalcu pa to: lažje bo nosil svoje breme in prenašal kitenje oblastnikov s tujim perjem, če mu bo v tolažbo misel, da bo morda lucijska naložba vsaj enega mladega človeka odvrnila od alkohola ali mamul.

Livia Sikur Zorman

DUTY FREE SHOP-I VČERAJ IN NIKOLI VEČ

Po večmesečni agoniji so konec avgusta prejeli od uprave oz. Ministrstva za finance v brezcarinskih prodajalnah na območju občine Piran uradno odločbo o prenehanju dobave raznovrstnega potrošnega blaga, ki je bilo oproščeno carine.

Z duty free shopi smo se seznanili že v prejšnji državi in se v njih, največkrat kot navadni državljani, tudi na črno oskrbovali. Sprva so se tovrstne trgovine pojavile na potniških ladjah, v pristaniščih, na letališčih, nato na mejnih prehodih itd. Ko je državni blagajni primanjkovalo deviz, so jih razširili tako kot v Rusiji (berjoške) ali na Kitajskem (friend shop), tudi v notranjosti države, za časa Markoviča pa celo uradno legalizirali prodajo za naše državljane. Očitno je bila z njimi zadovoljna tako država kot naši in tuji potrošniki.

Razmere in možnosti prodaje v brezcarinskih trgovinah so se bistveno spremenile v letošnjem letu. Da bi razumeli zakaj in na kakšen način so pristojni republiški organi dobesedno zadušili oskrbovanje nekaterih brezcarinskih prodajal, moramo pogledati leto dni nazaj, ko so v Portorožu na novo preurejeni duty free shopi rasli kot gobe. Razlog takšnemu razcvetu je bila obstoječa zakonodaja, ki je omogočala odpiranje brezcarinskih prodajal v Portorožu in Piranu. Na republiški strokovni klasifikaciji se uvrščata dva turistična kraja zaradi objektov kot so arina Portorož in pristanišče v Piranu med tavične centre.

Po neuradnih informacijah je osem brezcarinskih prodajal na območju občine Piran finančno uspešno poslovalo, saj so letno realizirale okoli deset mil. DEM prometa.

Pristojni carinski organi so v začetku letošnjega leta poostrili kontrolo z različnimi akcijami preverjanja prodaje blaga kupcem, ki so lahko le tujci. Lastnike brezcarinskih prodajal, ki so prodajali cigarete in alkoholne pijače domačinom, pa so kaznovali z denarnimi kaznimi ter z grožnjami, da bodo v primeru nadaljevanja kršitev carinske

zakonodaje posegli še po strožjih ukrepih (zaprtje trgovine). Posledice so seveda prvi občutili krajan, ki so nejevoljni prihajali iz prodajal in se s svojimi devizami napotili po željeno blago v pet minut oddaljene hrvaške duty free trgovine na mejnem prehodu Sečovlje.

Naslednji zakonsko utemeljen republiški ukrep se je, kljub posredovanju občinskega izvršnega sveta ter še nekaterih regijskih turističnih organizacij, zgodil 30. aprila 1993, ko so brez zakonite odločbe pristojni rep. organi ustavili dobavo blaga nezaželenim brezcarinski trgovinam. Pravno-močna odločba je dospela šele štiri mesece kasneje ob koncu turistične sezone. Tako so obupani trgovci pričakali glavno turistično sezono s praznimi policami in vsakemu turistu posebej razlagali zakaj ni željenega blaga. Nekateri so skušali prodati ostale zaloge in do zadnjega upali, da se bodo v Ljubljani premislili.

Nato so na podlagi poslovne škode, ki je nastala zaradi štirimesečnega nezakonitega

onemogočanja nabave blaga, pri Ministrstvu za finance vložili pritožbo, na katero kljub zakonsko predvidenemu 30 dnevemu roku še danes niso prejeli odgovora.

Od obstoječih prodajal so ostale le tiste, ki oskrbujejo navtične turiste v pristanišču oz. marini. Ostali so trgovine zaprli ali spremenili svojo ponudbo. Če navedemo le eno od negativnih posledic izvršenih ukrepov lahko zapišemo, da se je število zaposlenih v eni od teh trgovin skrčilo iz sedem na enega.

Naj zaključim z ugotovitvijo, da so navkljub zakonskim spornostim, ki izhajajo še iz obdobja prejšnje države (ki je krvavo potrebovala devize svojih državljanov) brezcarinske prodajalne bogatile turistično ponudbo našega kraja, ki je vedno bolj odvisna predvsem od malenkosti, ki se ponudijo gostu. Zelo nazoren je primer igralniškega vikend gosta, ki se je ob sobotah ali nedeljah, predno je zavl v igralnico, vedno založil s cigaretami in kvalitetnejšimi alkoholnimi pijačami v brezcarinski prodajalni. Mnogokrat pa se je zgodilo tudi obratno, da se je z izgovorom nabave cenejšega blaga ustavil v trgovini, nato pa stopil še v igralnico, kjer je zapravil še nekaj deviz. Verjetno ni bilo lahko prodajalkam, ki so žalostno pojasnjevale začudenim gostom, zakaj naša država po nekaj letih ukinja tovrstno ponudbo. Mogoče se bo komu zdelo vse skupaj nepomembna malenkost, dejstvo pa je, da so zaradi ukinitve duty free cone posredno ali neposredno zgubili tako trgovci, zaposleni kot gosti. Delno zadovoljna pa bo samo državna davčna politika. Sami krajan pa se bomo poslej "legalno" oskrbovali verjetno tam, kjer nas, vedoč, da prinašamo konvertibilno valuto, prijazneje sprejeli.

David Božič

OPTIK OTTICA

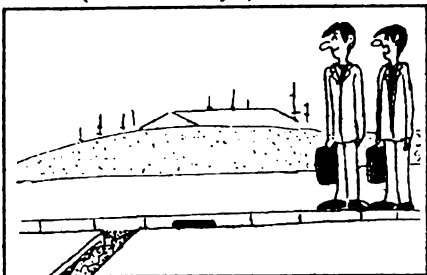
TINA & FERRY F. HORVAT
PIRAN, TRG I. MAJA 12

IMATE TEŽAVE Z VIDOM?
NUDIMO VAM BOGATO IZBIRO OKVIRJEV IN STEKEL PO UGODNIH CENAH.
OPRAVLJAMO BREZPLAČNE PREGLEDE VIDA.

URNIK: 8h - 12h, 16h - 18h
SOBOTA: 8h - 12h

PRIDITE IN PREPRIČAJTE SE!

Poznate dovtip: "Kako pravijo po japonsko cestam? "Enasamajama." To velja tudi za nekatere naše ulice, posebno v Luciji. Cesto prekopavajo, jo za silo zakrpajo, že čez čas, ko se zemlja ugrezne, pa nastajajo "udarne jame". Pravi sovražnik avtomobilskih amortizerjev. Vzdrževanje cestišča je stvar cestnega podjetja. Izvajanje te naloge pa naj bi nadzoroval cestni inšpektor. Ne prvega, ne drugega pa udarne jame ne brigajo. Kaj, če bi jim avtomobilisti pošiljali račune. (Poskusiti velja!)

In se ceneje je, kot ležeči policaji.

Ste gledali televizijsko oddajo o volitvi miss Slovenije? Ste opazili, kako je mikser slike spretno kazal vmesne vložke o portoroški panorami, o hotelu Metropol, o igralniškem emblemu na hotelski stehi. Niste? Seveda ne, ker tega sploh ni bilo. Na vseh televizijah sveta bi ob takih priložnostih pokazali tudi kraj dogodka in njegovo okolje. Strokovno slabo pripravljena oddaja? Strah pred očitki, da televizija neobjektivno prikazuje igralništvo na srečo? (Ogledalo televizijske neodvisnosti?)

Le redki nimajo s seboj ročnih ur, pa vendar se radi ozrejo tudi na javne ure (na cerkvenem stolpu, javnih prostorih). V lucijskem zdravstvenem domu se lahko njegovi obiskovalci ozirajo po ličnih merilcih časa. Nobena ne pove, koliko je ura. Že mesece in mesece, dopoldne in popoldne, v petek in svetek, "kažejo" 14.32. Radi bi verjeli, da v tem ni simbolike. (Se je v zdravstvu čas ustavil?)

Se spomnite, kolikokrat je bila že nekaj let nazaj izrečena zahteva: Portorož potrebuje javno stranišče, kot ga je imel nekdanji pred rajnkim kulturnim domom. Vse zahteve

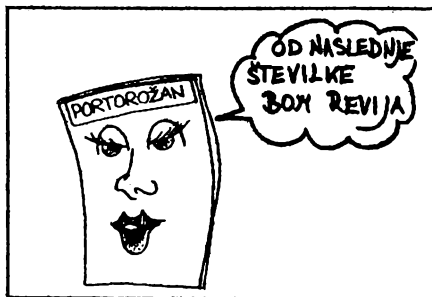
so naletele na gluha ušesa. In vendar zdaj "javno stranišče" imamo. Ne eno, kar več. Za ograjami, v odmaknjenih kottiških kopališča, v parku pred hotelom Palace in še kje. Če ni urejenega prostora, pa si ob nujni potrebi ljudje skrit kottiček za potrebo, na katero hodi še cesar peš. (Portoroški Chlosmerl še vedno aktualen!)

Kar nekako razvajeni smo že, da čez opoldne kupimo marsikaj v trgovinah. Opoldanskega odmora ne poznajo niti na pošti, še manj v gostiščih. Grda razvada - si najbrž mislijo v portoroški banki. Čez opoldne ne boste pri njih nič opravili, razen, če poiščete pomoč pri bankomatu. (Besede vlečejo, zgledi mičejo).

Vremensko kapelico, nedaleč od poslopja krajevne skupnosti, bodo spet "posvetili". Le datum še ni določen. Ljudje, ki hodijo tam mimo, se že leta zamaž ustavlajo, da bi videli, kaj jim kaže ta barograf in termograf. Uročne, pokvarjene, zapuščene naprave že predolgo čakajo na rešitelja. Zda je ta blizu. Namesto sedanjih, nesposobnih ljudi, ki naj bi uredili to zadevo, prihaja na belem konju. Kdaj bo to, bomo v kratkem zvedeli. (In vendar se premika).

"Zakaj propagirate moški šovinizem?" je spraševal nič kaj vljuden glasek na drugi strani telefonske žice. - "Kaj mislite s tem?" - "To, kar sem rekla." - "Bi povedali kaj bolj določnega?" - "Naslov Portorožan pove, da je to glasilo moških prebivalcev Portoroža, mar ne?" - "menda je med našimi bralci celo več žensk kot moških. Vam to kaj pove?" "Zakaj se že v naslovu opredeljujete za moške?" - "Je tudi Slovenec časopis samo za moške bralce?" - "Torej ne priznate, da je naslov miho rečeno spotakljiv," se ni dala razvneti feministka. (Bi lahko preimenovali "Portorožana" v "Ona-on"?)

Precejkrat smo slišali, da se nihče ne zmeni za naplavine, ki jih naraslo morje nanosi vzdolž portoroške obale. Zadnje dneve ob visoki plimi delavci OKOLJA vsak dan sproti odstranjujejo kupe naplavljenih predmetov. Med pridnimi delavci je tudi znanca, ki skrbi za snago portoroških ulic. (Namesto kritike vsa pohvala!)

So ljudje, ki dandanes prisegajo, da so bili od vedno nasprotniki starega režima, pa čeprav so bili člani in zvesti borci njegove "avantgardne" organizacije - češ, mi smo se borili znotraj sistema. Baj se teorije, da naj bi bila bivša partija in SZDL že v začetku 80-ih zametka civilne družbe, ki je na koncu pripeljala do miroljubnega "odmrta" okostenelega režima in restavracije kapitalizma. Eni se celo imajo za opozicijo, ker da so to že tako ali tako bili celo življenje in se gnetejo v "kao" opozicijskih strankah. Včasih so pravoverni "zekajevci" svečano izganjali latinščino iz šol, kot nekaj skrajno elitističnega, danes pa jo n.pr. "urbi et orbi" uporabljajo v časnikarskih polemikah. Enako je bilo z gimnazijami. Po vpeljavi t.i. usmerjenega izobraževanja so množično začeli z ukinjanjem gimnazije kot nepotrebnim ostankom meščanske družbe. Danes skorajda isti ljudje, vsekakor pa z istim "pedigreejem", ponovno odpirajo gimnazijo, pri čemer seveda brumno zamolčijo, kako so jo ukinjali.

Sistem pa funkcionira čisto instrumentalno dalje; ljudje se privatno posmehujejo oblasti in oblastnikom, ko pa se je treba (javno) izpostaviti, pa sistemu (in njegovim nosilcem) izkažejo popolno hlapčevstvo. Skratka, perpetuum mobile. Postelje so zamenjale, v njih pa ležijo isti ljudje (V duhu časa)

Nekateri člani uredništva, ki so se opredelili za Istrijane, so se ob gledanju TV oddaje - Tednik - ob izjavah lastnika podjetja "Finali" - od sramu - vse bolj pogrezali v naslonjač. Kaže, da so bile instrukcije - kako se obnašati pred kamero in kaj reči - sol v morje. (Zal tv ni dovolila play-back-a).

RUŽI LINE

navdih mode

Trgovina z veliko izbiro oblačil.

Konfekcija

pletenine, majice, trenirke, kostimi, bluze, krila, spodnje perilo, otroške trenirke in majice in druga oblačila.

Obiščite nas v trgovinah:

* BERNARDIN, Obala 2
Portorož, tel. 066/75-271

* LUCIJA, Seča 194 Portorož (pri Diskontu), tel. 066/70.912

UGODNO ZA KUPCE

Če se izkažete s tem oglasom, vam pri gotovinskem nakupu nad 10 tisoč SIT, odobrimo 10-odstotni popust.

prodaja na čeke

priporočamo se in vas pričakujemo v naših trgovinah

Pismo s Hrvaške

O ribah brez potnega lista, granatah in še marsikaj

Ko sem se odpravljal v poletju v zadarsko "zloglasno primorje med Zadrom in Sukošanom, ste me pobarali, da nekaj napišem za našega Portorožana, recimo, nekaj o ribištvi, ribah (ne o granatah, ki jih ne manjka), kar bi morda zanimalo Portorožane.

Saj je Jadran domovanje rib brez potnega lista, kar zveni kot šala - pa vendar ni; v biološko-ekonomskem smislu je to zanimiva in trda resnica, s katero morajo računati vsi lovni partnerji skupnega morskega akvatorija, pravzaprav celotnega Jadrana.

Tako se ribe selivke kot so množične sardele, inčuni, papaline, lokarde in skuše, tudnidi in mnoge druge selijo iz paše na prašo, na dristišča, zimovališča, k obalam pa zopet v globine in tako prihajajo v dosego ribolovk zdaj v Dalmaciji, zdaj v istrskih vodah, Tržaškem zalivu - in zakaj ne v slovenski jadranski akvatorij. V biološko-ekonomskem smislu bi bilo torej tak loviti (predvsem) selivke brez obzira na to, kaj porečejo sosedje, ki izkoriščajo to isto populacijo rib, ki sezonsko ali periodično obiskuje njihova lovna področja. Taki medsebojni dogovori - če so dobri sosedski odnosi - bi torej morali temeljiti na predhodnih bioloških analizah in sicer s ciljem zaščite celotnega ribjega fonda; ta bi moral biti optimalno (ne maksimalno) izkoriščen, tako da nam bo vedno dajal optimalne "obresti" nastale kot rezultat s prirastjo, preselitvijo, odselitvijo, umiranjem rib. Tako dobimo določitev intenzitete ribolova odnosno dovoljeno stopnjo izkoriščanja ribjega fonda.

Severni Jadran, zlasti Tržaški zaliv in istrski akvatorij obiluje na planktonu, ki je glavna "paša" za masovno pelaške (hrv. plava riba) sardele, inčune, papaline; morje sicer ni tako modro in prozorno kot v južnejšem delu, zato pa je bogatejše na pelaških ribah (tu ležita jadranski največji tovarni ribjih konzerv: Rovinj in Izola). Za dobre sosedske odnose bi morali prav v tem področju nekaj iztržiti in se pobotati z našim južnim sosedom (dogovori, sporazumi, participacija, kooperacija, koordinacija itd.)

Letošnje leto, zlasti poletje, tudi v Dalmaciji ni bogato z ribami. Tem bolj je seveda obljudeno z granatami, ki dnevno padajo na to področje, zdaj Zadar, zdaj Biograd, Maslenico, sem in tja katera prileti med ribe. Pač pa imamo malo "elektrike", še manj vode in turistov in prava redkost je srečati jadrnico na morju. Slo venci in naši Portorožani ne vedo, koliko sreče smo imeli pred dvema letoma.

dr. Miroslav Zei

ODMEV NA - ALKOHOL MED MLADIMI

Pritegnil in vzpodbudil me je članek pod gornjim naslovom, ki ga je napisala gospa Milica Maslo. S svojim prispevkom želim njene ugotovitve podkrepiti in razširiti, saj njen članek prav kriči po nadaljevanju.

"Opijanje je postala nekakšna kultura mlajše generacije, ki ji je poglavitni cilj zabava, omama in "odštekanost". Na vprašanje: "Le kam to pelje," je odgovor jassen in znan. Vprašajmo se: "Kaj je do tega pripeljalo mlado generacijo?" (Pri tem za trenutek odmislimo težave mlade države). Zakaj le v omami in "odštekanosti" vidijo rešitev, razvedrilo in svoj cilj?

Omamljeni pa smo lahko tudi zaradi česa drugega, npr. od lepote našega kraja, od lepe narave, miru, ljubezni, razumevanja, dela v klubih in društvih itd. To je prijetna, predvsem pa neškodljiva omama. Zakaj potem mladi rajši posegajo po alkoholu in mamilih? Jim je to bolj pri roki, jim da več kot ljubezen in narava? Smo tudi starejši takšni? Ko smo v težavah ali pa, ko se želimo zabavati, rajši posežemo po kozarcu, kot da bi se odločili za sprehod v naravo. Vzgojeni smo tako in tako vzgajamo. Bolj enostavno je, manj je treba misliti in se truditi. Omamljen biti od ljubezni in lepote narave je nekaj posebnega in to je treba znati!

Vsekakor smo starši tisti, ki imamo (vsaj na začetku) največji vpliv na otroke, čeprav se vedno izgovarjamo, da otroke pokvari slaba družba. Premalo časa si vzamemo za naše otroke. Pomembnejše so nam materialne dobrine - za otroke pa zmanjka časa. Ko se zavemo, je običajno prepozno in pot nazaj je dolgotrajna, včasih nemogoča. Ko nas otroci najbolj potrebujejo, odpovemo. Tarnamo pa, kakšni problemi so z njimi in da se otrok sploh ne "splača" imeti.

Poleg skrbi staršev in šole je pa seveda nujno spoštovanje zakonodaje pri točenju alkoholnih pijač. Sprejeta je bila v vzgojne namene, ne pa, da jo izigravamo. Z doslednim izvajanjem predpisov bi vsaj delno zaječili grozoten pohod zasvojenosti in nasilja med mladimi. Čeprav bodo otroci potem najbrž iskali potešitev drugje, bo vseeno malo težje priti do alkohola. Pa še nekaj. Alkoholne pijače bi morale biti veliko dražje kot brezalkoholne. Trenutno je ravno obratno. So pač mladi (žal) največji potrošniki. (Ugotovitve ankete otrok iz OS Lucija so, milo rečeno, grozne; gl. prejšnji "Portorožan" članek M. Maslo).

Odraščajoči mladini moramo dati zgled in priložnost za zdravo zabavo. Tistim mladim, ki si trenutno tega ne želijo, pa moramo vzbuditi željo po tem. Pokazati in dokazati jim moramo, da je to boljše! Sodelovati bi morali prav vsi: otroci, starši,

šola, društva in klubi in ne nazadnje politiki. Slednji odločajo o sredstvih, ki so za to potrebna in o politiki razvoja. Odločiti se morajo, kam vložiti denar, kje se bo najbolj obrestoval! Ali v izgradnjo in vzgojo zdravega mladega človeka, ki bo ustvarjal in srečen, ali pa v trenutne želje in ambicije posameznikov po dragih, včasih povsem zgrešenih naložbah.

Da mladostnik pade v alkoholizem, ni kriva samo poceni in dobra ponudba alkohola, ampak v veliki meri tudi osebne težave, iz katerih sam ne zna ali pa ne zmore. Kdo in kako jim lahko pomaga pri iskanju izhoda iz obupa, žalosti...? Še "sreča", da posežejo po alkoholu in ne po tistem najhujšem (žal nekateri tudi po tem). Rešitev vidijo v alkoholu in mamilih, ki jim vsaj za trenutek lajšajo težave in še "zabavno" je hkrati. Ne vedo, da je dopust ali zabava lahko "ful" lepa in prijetna tudi brez alkohola, mamil in nasilja. Svojo odvečno energijo naj trošijo v gibanju, ustvarjanju, branju dobre knjige... Omogočimo jim to in jih vzpodbujajmo. Tudi materialno. Starši naj ne rečejo, da so otroci dragi in se jih ne splača imeti. O, pa kako se splača! Nepopisen je občutek sreče v urejenem družinskem krogu. Ni denarja, ki bi to nadomestil. Namesto za drag in nevaren motor ali pa za video kaseto polno nasilja, namenimo denar za skupne izlete v naravo, kjer je ogromno možnosti za tesnejše, sproščene, prijateljske in odkrite pogovore. Ne izgovarjamo se, da nimamo časa. Ko ga bomo imeli, bo prepozno. Nujno je medsebojno zaupanje.

Prizadevanja učiteljev športne vzgoje v OS Lucija, ki želijo motivirati otroke za zdravo življenje, je treba podpreti z vsemi sredstvi in pomagati, na dobri poti so.

Pogled npr. na plažo polno odvrženi pločevink in druge embalaže brezalkoholnih pijač bo manj moteč kot tisti zdaj - na rdeče pločevinke piva. Skrb za čisto okolje bo potem prišla kar sama, pločevinke pa bodo kar izginile.

V imenu mladih in ne samo v njihovem imenu, pozivam in prosim vse, ki že ali pa želijo na kakršenkoli način pomagati pri vzgoji mladih, naj ne obupajo in naj se ne bojijo ostrine besed, ki so včasih v dialogu med starejšimi nujno potrebne, vsaj kadar teče pogovor o odpravljanju strahot, s katerimi se mladi srečujejo. Mladim pa priporočam, naj se ne zgledujejo po slabih navadah starejših.

Milan Emeršič

How we
dafila, regali, presents

Ste v zadregi pri izbiri pravega darila?

State cercando un bel regalo?

Obiščite nas! V prijetnem okolju to ne bo več težko.

Venite a trovarci!

Pomagali Vam bomo izbirati v množici koristnih in okrasnih daril.

In un'atmosfera piacevole e bella potrete scegliere tra mille idee un regalo per tutte le occasioni.

Obala 120, Portorož - Portorose / Tel. 066 - 74535

LUCIJA, SPALNO NASELJE ALI KAJ VEČ?

Sredi oktobra (15.10.11.) je bila v dvorani krajevne skupnosti Lucija javna tribuna o problematiki Lucije. Krajanje namreč ugotavljajo, da se ob gradnji številnih stanovanjskih objektov pozablja na kulturne ustanove, brez katerih pa ni družbenega in družabnega življenja.

Za ta večer so pripravili tudi kulturni program, ki ga je vodila Oriana Košuta-Krmac, ravnateljica piranske matične knjižnice, sodelovali pa so še gledališki igralec Stane Raztresen, učenci O.Š. Lucija, učenci Glasbene šole Piran, učenci KUD-a Karol Pahor Piran. Obiskovalci večera v KS Lucija so si lahko ogledali še razstavo s tematskim naslovom "Naši so - pri nas pišejo" in dela slikarja amaterja Atilia Radojkoviča.

O problematiki Lucije kot spalnega naselja so razmišljali in na vprašanja odgovarjali gostje večera predsednik sveta KS Lucija Borut Valenčič, upokojeni novinar Gustav Guzej in predsednik izvršnega sveta Andrej Grahor. Po mnenju predsednika sveta lucijske krajevne skupnosti je knjižnica ena od bistvenih institucij, ki manjka kraju. Še posebej je potrebna otrokom. Zato bi ureditev knjižnice morala biti ena izmed prioriteten nalog.

Novinar Gustav Guzej se je spraševal, kje je pravzaprav središče Lucije. Lucija ni vas, mesto pa tudi ne. Je kraj, ki išče svojo identiteto. Mesto z več kot 6000 prebivalci bi moralo imeti več kulturnih objektov. Res je, da denarja ni, in ga tudi ne bo, dokler bomo gradili zgolj tako velike stanovanjske objekte. Vedeti pa moramo, da smo ljudje brez kulturne "hrane" revni. "Od železi do narediti je dolga pot", je na trdnih tleh razmišljal predsednik izvršnega sveta Andrej Grahor. "Vendar smo kljub temu v zadnjih letih uresničili kar nekaj ciljev - zgradili prizidek na osnovni šoli v Piranu, stekel je spet pouk na gimnaziji Piran, v Portorožu smo zgradili italijansko srednjo šolo, študij na Višji Prometni in pomorski šoli je postal visokošolski, zgrajena je športna dvorana v Luciji in še kaj. Poleg tega ne smemo pozabiti, da imamo avditorij v Portorožu in še vrsto kulturnih ustanov, ki delujejo v občini. Zavedati se moramo, da ima občina tri večje dele: Piran, Portorož, Lucija. Dovolj je ena matična knjižnica. Bilo bi pa dobro, če bi imela svoj fond v Luciji. Prostora je dovolj, potrebne so le dobra volja, iniciativa, interesi in še nekaj stvari - kot na primer denar."

Adrijana Clobas

ŠE NEKAJ INFORMACIJ IN PODATKOV IZ MATIČNE KNJIŽNICE PIRAN:

- * V preteklem letu je knjižnico obiskalo 17.986 odraslih in 10.842 otrok ter si skupaj izposodilo 60.884 enot knjižničnega gradiva;
- * v letošnjem letu (do septembra) je bilo v knjižnici preko 1.800 turistov (tudi otrok), ki si kot nečlani lahko izposojajo knjige (Kaj pa je iz ideje turistične knjižnice v Portorožu?);
- * knjižnica je v preteklem letu izposojala tudi beguncem, tudi v obliki kolekcij;
- * vse več bralcev se poslužuje medknjižnične izposoje (če knjižnica sama nima iskanega strokovnega gradiva, ga naroči v ustrezni drugi knjižnici);
- * povečuje se povpraševanje po uradnih listih, ki jih knjižnica hrani, zelo je obiskana tudi čitalnica.

KAKŠEN MAGNETIZEM JE NEKI BIL V STAREM HOTELU "PALACE", DA GA NJEGOVI GOSTJE ŠE DANES POGREŠAJO

Ko je znani italijanski igralec Marcello Mastroianni pred nekako osmimi leti prišel v Portorož snemat svoj film, je želel, da se njegova tiskovna konferenca odvija v prostorih starega hotela Palace. Kjer je nato tudi bila. A čemu si je slavn "latin lover" zaželel srečanja s sedmo silo prav v tem starem - že takrat dotrajanem - hotelu?

"Palace", julij 1985: Marcello Mastroianni na tiskovni konferenci.

Pred skoraj štiridesetimi leti - natančneje leta 1955 - je kot mlad igralec na začetku uspešne umetniške kariere med snemanjem filma, ki ga je režiral češki (pa tudi naš - mogoče bolj naš kot češki, saj je pri nas ustvaril svoja najboljša dela) František Čap, dva meseca živel v hotelu Palace. Tudi Čap je s svojo ostarelo materjo preživel v Palace hotelu več kot dva meseca in mu je pomenil nekakšno stalno bivališče. Marcello Mastroianni pa se je v dveh mesecih bivanja v Portorožu in v hotelu tako zelo vživel, da se je le s težkim srcem poslovil. A to je bilo še takrat, ko Mastroianni ni bil tako slaven. Najbrž ga na hotel vežejo lepi osebni spomini, saj so ga takrat v hotelu obiskovale številne oboževalke. Avtograme je delil na vse strani.

S prijatelji se je tudi z osebjem hotela in z nekaterimi preživljal prosti čas po snemanju. Prirejal je celo bankete. Direktor hotela, Ado Cvirn, mu je dovolil (kar sicer ni navada za hotele tudi v svetovnem merilu), da si je v hotelskem apartmaju št. 114 zase in za svoje prijatelje včasih pripravil tipično italijansko hrano. To je sicer stori le redko, saj mu je hrana v hotelski restavraciji več kot le ustrezala.

No, vsi ti na videz banalni spomini, so v velikem igralcu in p (j)atlju Portoroža zapustil globok vtis, hotel pa v večnem spominu. Film, v katerem je Mastroianni v tistem času igral, so snemali večinoma v Piranu in Trstu, kjer je stanoval v hotelu Excelsior.

Pa ne le slavn igralec Marcello Mastroianni; tudi drugi, ko so enkrat živeli v Palacovih sobanah, so se radi vračali v ta hotel. Nedavno so stari gostje hotela Palace piscu teh vrstic poslali pismo, v katerem sprašujejo:

"Kdaj bo "naš" hotel spet odprt?" To vprašanje, žal, ostaja brez odgovora.

Miloš Jovanović

ARCHITECTA
d.o.o. s.r.l.

ŽELITE PRODATI HIŠO, ODDATI V NAJEM ALI ZAMENJATI STANOVANJE?
POTEM VAM NAŠ ODDELEK ZA NEPREMIČNINE NUDI VSO STROKOVNO POMOČ PRI POSREDOVANJU.
ČE SO VAS UVRSTILI NA SEZNAM "ČRNOGRADITELEJ", POTEM VAM NUDIMO VSO POMOČ
PRI IZVEDBI POSTOPKA LEGALIZACIJE.

ČE POTREBUJETE SODNO CENITEV, DELILNI NAČRT, ALI PA SE ŽELITE VPISATI V ZEMLJSKO KNJIGO,
POTEM SE OGLASITE PRI NAS.

ČE PA ŽELITE ADAPTIRATI HIŠO ALI POSLOVNI PROSTOR IN NE VESTE, KJE BI ZAČELI ZBIRATI VSA DOVOLJENJA,
PROJEKTE IN PONUDBE, POTEM SMO MI PRAVI NASLOV ZA VAŠE TEŽAVE.

DELOVNI ČAS: VSAK DELOVNIK OD 8-15 URE, OB SREDAH DO 17. URE.

TARTINJEV TRG 15, 66330 PIRAN - PZZA. TARTINI 15, 66330 PIRANO, TEL 066/75-982, FAX 74-562

AVDITORIJ

Portorož - Portorose

PROGRAM

AVDITORIJ

Portorož - Portorose

V letošnji sezoni 1993/94 smo zaradi velikega zanimanja obiskovalcev za prireditve v Avditoriju pripravili tri vrste ABONMAJEV - ABONMA ZA OTROŠKE PRIREDITVE, GLEDALIŠKO KONCERTNI ABONMA in FILMSKI ABONMA.

Z OTROŠKIM ABONMAJEM si boste OB SOBOTAH OB 16. uri lahko ogledali 11 predstav:

- * 20. novembra: humoristično glasbeno predstavo "SPIDI & GOGI"
- * 27. novembra: lutkovno predstavo Lutkovnega gledališča Jože Pengov iz Ljubljane "DESETNICA", prepletenost mita in pravljice, sanj in resničnosti;
- * 11. decembra: gledališko predstavo - koroško ljudsko pravljico Prešernovega gledališča iz Kranja "MOJCA POKRACULJA"
- * 18. decembra: Disneyev RISANI FILM
- * 15. januarja: Disneyev RISANI FILM
- * 29. januarja: "ČEBLJAČIN DAN" avtorja Josipa Jesiha - program z znanimi igralci, pevci, plesalci, čarodeji, ...
- * 5. februarja: gledališko igrice Gledališke skupine Stasje in Mojke Mehora "JAZ SEM ZALJUBLJEN V PLAVO ŽABO"
- * 19. februarja: musical Mladinskega gledališča Ljubljana "ŽIVALSKI KABARET" po besedilih Borisa A. Novaka
- * 5. marca: animacijski koncert MATEJE KOLEŽNIKA
- * 19. marca: lutkovno predstavo Lutkovnega gledališča Kobanci Kamnika "RADOVEDNI SLONČEK"
- * 16. aprila: veselo, zabavno, pa tudi malo resno lutkovno igrice Lutkovnega gledališča iz Ljubljane "STOTISOČNOGA"

V GLEDALIŠKO KONCERTNI ABONMA pa smo vključili naslednje prireditve:

- * sobota, 13. november ob 20.30 - gledališka predstava v režiji Borisa Cavazze, komedija Woody Allena "ZAIGRAJ SE ENKRAT, SAM", gostuje ljubljanska Drama
- * sobota, 27. november ob 20.30 - VEČER Z GOSTOM - ministrom za okolje MIHO JAZBINŠKOM, pogovor vodi novinarka NEVA ZAJC
- * torek, 21. december - ORGANIZIRAN OGLED BALETNE PREDSTAVE v Ljubljani, SNG Opera in balet, P.I. Čajkovski: HRESTAČ
- * sobota, 12. februar ob 20.30 - gledališka predstava Mladinskega gledališča Ljubljana - pravljica komedija Georga Buchnerja "LEONCE IN LENA" v režiji Eduarda Milerja
- * sobota 5. marec ob 20.30 - KONCERT ZABAVNE GLASBE OB 8. MARCU - predvidoma VLADA KRESLIN IN BELTIŠKA BANDA
- * sobota, 26. marec ob 20.30 - gledališka predstava Milana Jesiha "LJUBITI" v režiji Matjaža Zupančiča, gostuje ljubljanska Drama
- * v marcu: VEČER Z GOSTOM - gledališkim in filmskim igralcem ter humoristom JANEZOM HOČEVARJEM-RIFLETOM
- * sobota, 9. april ob 20.30 - VELIKONOČNI KONCERT POSVEČEN TARTINIJEVEMU ROJSTNEMU DNEVU, gostuje ORKESTER SLOVENSKE FILHARMONIJE z dirigentom Markom Letonjo, izvajali bodo dela Griega, Tartinija in Dvoržaka

- * petek, 15. april ob 17.00 - KONCERT MLADIH VIOLINISTOV IN VIOLONČELISTOV - NAGRAJENCEV TEKMOVANJA ALPE JADRAN V GORICI
- * sobota, 23. april ob 20.30 - uspešnica Prešernovega gledališča iz Kranja, briljantna komedija Raya Cooneya "ZBEŽI OD ŽENE"

FILMSKI ABONMA bo veljal za 8 filmskih predstav v mesecih november in december '93. Cena otroškega abonmaja je 2.500 tolarjev, cena dveh otroških abonmajev v družini 4.000 tolarjev, treh pa 6.000 tolarjev. Cena gledališko-koncertnega abonmaja je 5.000 tolarjev, za dva družinska člana 9.000 tolarjev, za tri družinske člane pa 12.000 tolarjev. Za filmski abonma boste morali odšteti 2.500 tolarjev. Abonmaje lahko kupite tudi na dva obroka (plačilo s čeki) v tajništvu Avditorija Portorož od ponedeljka do petka od 8.00 do 15.00 ure.

V NOVEMBRU PA VAS VABIMO:

- * v soboto, 13. novembra ob 20.30 na gledališko predstavo - uspešnico ljubljanske Drame - komedijo Woodyja Allena "ZAIGRAJ SE ENKRAT, SAM" v režiji Borisa Cavazze
- * v soboto, 20. novembra ob 16.00 na OTROŠKI PROGRAM - humoristično-glasbeno predstavo "SPIDI & GOGI"; člana ansambla Čudežnih polj Slavc Kovačič in Gorazd Elvič bosta skupaj z najmlajšimi ustvarjala različne glasbene izmišljotine
- * v soboto, 27. novembra ob 16.00 najmlajše na lutkovno predstavo Lutkovnega gledališča Jože Pengov iz Ljubljane - "DESETNICA"
- * v soboto, 27. novembra ob 20.30 prihaja v Avditorij minister za okolje, v prostem času pa tudi glasbenik - gospod MIHA JAZBINŠEK; na VEČERU Z GOSTOM se bo z njim pogovarjala novinarka Neva Zajc

Ob nedeljah vas ob 20.30 vabimo v FILMSKO GLEDALIŠČE na ogled izvrstnih filmov kot so:

- krimi-drama PROSTI PAD z Michaelom Douglasom (7.XI.93),
- thriller FIRMA v režiji Sidneyja Pollacka, igrajo Tom Cruis, Gene Hackman in Ed Harris (14.XI.93),
- SOMMERSEBY z enkratnim Richardom Gereom in Jody Foster (21.XI.93) in
- erotična grozljivka SLIVER v režiji Philipa Noycea in šokantno Sharon Stone (28.XI.93).

V soboto 20. novembra pa bomo ob 20.30 predvajali film iz ART FILM FESTIVALA, ki bo v teh dneh v Ljubljani.

Želim vam prijetne jesenske dneve, ko stanje, mošta in rdečega listja.

Organizator prireditev: Ksenija Mahne

V predsezoni in posezoni v Portorožu

Resnici na ljubo moramo povedati, da imajo tudi novejši portoroški hoteli svoje takojimenovalne "Stamm" goste, ki se v isti hotel vračajo že vrsto let. Tovrstna gosta sta bila tudi zakonca Feldmann iz Kolna, ki sta si za bivanje v Portorožu iz leta v leto vedno znova izbrala Grand hotel Palace. Vse dokler ni pred desetimi leti soprog gospe Feldmann umrl, sta prihajala skupaj - pomladi in v jeseni, zdaj pa gospa sama nadaljuje s to družinsko tradicijo. V Portorož prihaja, kot smo že rekli, v predsezonskem in posezonskem obdobju. Ostaja po dva meseca, včasih pa tudi dlje. S hotelom je zadovoljna. Počuti se bolje kot doma, saj ji je na voljo vse, kar potrebuje. Še posebej pa ceni prijazno osebje, dobro hrano, udobje. Dneve preživlja v dolgih sprehodih. Lahko jo srečate na Formi vivi, v Piranu, včasih pa celo na poti v Fieso. Vedno je sama. Pred leti so se ji na sprehodih včasih pridružile znanke, ki pa zaradi starosti ne prihajajo več v Portorož. Pa tudi gospa Feldmann ni več mlada. Pravi pa, da jo dolgi sprehodi in bivanje med nami, pomladijo. M.J.

PROSTOVOLJNI PRISPEVKI

ZA TO ŠTEVILKO "PORTOROŽANA" SO PRISPEVALI:

- Jože KREBELJ iz Lucije 100 tolarjev,
- neimenovana gospa z Letoviške poti 1000 tolarjev,
- družina BAGAR, z Letoviške poti 1000 SIT,
- družina PRINČIČ s Senčne poti 2000 tolarjev,
- neznana gospa iz Lucije 1000 SIT,
- Albert-Kajtimir JAKOPIČ z Vesne 1000 tolarjev,
- Kabelska televizija iz Lucije 2000 SIT in družina GOJKOVIČ s Cvetne poti 1000 tolarjev.

"Portorožan" se vsem zahvaljuje in se še priporoča! Za "Portorožana" lahko prispevate osebno v tajništvu KS Portorož (I. nadstropje levo) ali po položnici na žiro računa KS PORTOROŽ številka 51410-645-50022 s pripisom "Za Portorožana".

portorožan

Številka/numero 10*oktober/ottobre 93*
letnik/anno III* PORTOROŽAN je vpisan v register časopisov pod registrsko številko 990*
Predsednica časopisnega sveta: Majda VLAČIČ* UREDNIŠTVO časopisa krajanov Portoroža/REDAZIONE del giornale dei cittadini di Portorose: Gustav GUZEJ (glavni in odgovorni urednik/capo redattore e redattore responsabile), Mitja JANCAR, Mirko KOŠ, Jovan NIKOLIČ, Sijan PRETNAR, Snežna RESEK, Irina STEGEL, Ljilja SIKUR-ZORMAN; oblikovanje naslovnice/copertina di: Teo TAVŽELJ, dipl.arh.; tehnična ureditev/redazione tecnica: SKELETON CREW LJUBLJANA; tisk/stampa: Birografika "BORT" Izola; naklada/tiratura: 2000; izdajatelj/ editore: KS Portorož/CL di Portorose. Naslov uredništva/Indirizzo della redazione: Obala 16, Portorož, tel.: 73-046/Lungomare 16, Portorose, telef.: 73-046. Cena enega izvoda/prezzo di un esemplare: brezplačen/gratuito. V tej številki so sodelovali: dr. Miroslav ZEL, David BOŽIČ, Milan EMERŠIČ, Franc KRAJNC, Miloš JOVANOVIČ, Boža KOVAČIČ, Vukica JOVANOVIČ-KREKATIN, Marko ZORMAN, Valentina KLEMŠE, Adrijana CLOBAŠ, Pino PRODAN. Vinjete: Sandro SAMBL.

IMETNIKI KARTICE ACTIVA SE BODO LAHKO VKLJUČEVALI V SISTEM EUROCARD

Največji kartični sistem devetih bank Slovenije ACTIVA, ki je doslej izdal 65.000 kartic, uspešno širi svoje poslovanje tudi na mednarodnem področju.

Štiri banke iz tega sistema in sicer:

Splošna banka Koper kot polnopravna članica ter **Kreditna banka Maribor**, **Splošna banka Celje** ter **Pomurska banka Murska Sobota**, so v teh dneh (8.10.1993) pridobile licenco za poslovanje z Eurocard. Ostale banke iz tega sistema (Gorenjska banka Kranj, Dolenjska banka Novo mesto in Komerzialna banka Nova Gorica) bodo isto licenco pridobile v kratkem (nekateri že decembra).

Vse navedene banke bodo v najkrajšem času omogočile sedanjim in bodočim imetnikom kartice ACTIVA (tistim, ki bodo to želeli) poslovati tudi z EUROCARD kartico, ki jih bodo izdale posamezne banke. Zato je prav, da se dosednji imetniki Eurocard kartic napotijo v svojo najbližjo banko, kjer jim bodo natančneje razložili postopek za zamenjavo obstoječe oz. pridobitev nove kartice.

V pričakovanju pričetka izdajanja lastne Eurocard kartice pa so se navedene banke že dogovorile o vsklajenem nastopu pri sklepanju pogodb s podjetji - prodajnimi mesti. Tako bodo podjetja lahko sklepala pogodbe z najbližjo banko, oz. tisto s katero že imajo poslovno sodelovanje.

 splošna banka koper

RENEX d.o.o.

**Trgovina na debelo
in maloprodaja
OBALA PORTOROŽ /skladišče soli/**

**66320 Portorož
Tel.: 066/76-566
Fax: 066/73-045**

Cenjene potrošnike in kupce obveščamo, da je v skladišču soli,
nasproti bencinske črpalke v Portorožu

Market ponovno odprt

Pridite, prepričajte se o širokem izboru, ugodnih cenah
in izredni ponudbi!

Renex d.o.o. Portorož